

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΘ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19 — ΤΗΛ. 27.689

15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1962

ΑΡΙΘ. 4 - 5

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Ο Β'

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Ο ΒΟΣ

*«Ἐξουσία γῆς ἐν χειρὶ σου
καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖς εἰς
καιρὸν ἐπ' αὐτῆς» (Σειρ. ι', 4)*

Λέγεται, ὅτι παρὰ τὴν Νεκρὰν θάλασσαν, ὅπου ἀνυψοῦντο ἄλλοτε γαυριῶσαι αἱ πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων, βλαστάνουν παράδοξα δένδρα τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ, δρεπόμενοι ἀπὸ τοὺς ὄδοιπόρους, εἶναι πλήρεις τέφρας καὶ ἀέρος. Τοιοῦτοι εἶναι πάντοτε τῆς ἀσεβείας οἱ καρποί...

*
Ἐπέχαιρον ἀσεβεῖς τινές, διὰ τὸν δεινὸν σάλον καὶ διὰ τὰ παφλάζοντα κύματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐκλυδωνίσθη καὶ ἐρριπτάσθη προσφάτως ἡ Κιβωτὸς τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας!

Ἴδου ὁμως, Λευκόπτερος ἡ περιστερὰ τῆς εὐδίας καὶ τῆς γαλήνης ἵπταται περὶ αὐτήν, κρατοῦσα εἰς τὸ ράμφος τῆς εὐθαλῆ καὶ εὐοίωνον κλάδον ἐλαίας. Τὸ οὐράνιον τόξον—εὐλογία τῶν οὐρανῶν—πάμφωτον τὴν περικοσμεῖ. Καὶ ἀσφαλῆς προσωμίσθη εἰς τὸ Ἄραράτ τῆς πολιᾶς συνέσεως τοῦ ἀπὸ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, Χρυσοστόμου, τὸν ὁποῖον ὁ θεοσύλλεκτος σύλλογος τῆς σεπτῆς μας Ἱεραρχίας ἀνέδειξε ἰθύντορα καὶ πηδαλιούχον τοῦ σκάφους, καὶ γεραρὸν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας μας.

*
«Στέφανον καυχῆσεως» ἀποκαλεῖ ἡ Παλαιὰ Γραφή τὸ γῆρας (Ἰώβ, ιβ', 12). Καὶ ὁ σοφὸς Σολομῶν ἀποφαίνεται, ὅτι **«γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμῆς νεβρῶν»**. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι ἐτίμησαν ἐξαιρετικῶς πάντοτε αὐτό. Καὶ ὄχι μόνον ὁ Ὅμηρος λέγει, ὅτι οἱ ἀθάνατοι θεοὶ **«τιμῶσιν ἀεὶ παλαιτέρους ἀνθρώπους»**, ἀλλὰ καὶ μεταγενεστέρως, οἱ παρήλικες Ἐπτὰ Σοφοὶ ἀνεδείχθησαν ἡ πρώτη οἶονεὶ Ἀκαδημία καὶ τὸ πρῶτον Ἐπιτελεῖον τῆς Πυθίας, ὀπισθεν τῆς ὁποίας, ὡς γνωστὸν, ἐκρύπτετο σοφὴ Ἱεροκρατία, χρησιμολογοῦσα τὸ μέλλον, τελεσφόρως ἐργαζομένη πρὸς ἡμέρωσιν τῶν ἡθῶν, καὶ συνετῶς κα-

θοδηγοῦσα τοὺς προσφεύγοντας εἰς αὐτήν. Τὰ ἠθοπλαστικά δὲ καὶ ὀλιγόλογα κηρύγματα τῶν Ἐπτὰ αὐτῶν γερόντων Σοφῶν ἀνεγράφοντο, ὡς θέσφατα, εἰς τοὺς τοίχους τῶν ναῶν ἢ ἐπὶ τῶν στηλῶν τῶν Ἑρμῶν, πού ὑψοῦντο εἰς δημοσίους τόπους. Καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν συχνάκις ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ ὑπὸ τῶν Μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας μας Πατέρων.

*
ᾠ Κύριε, σῶσον δὴ, ὦ Κύριε! Ἀληθῶς, **«Σὺ μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»** (Ματθ. κη', 20). Καὶ ἡ ἀκοίμητος ὑπὲρ τῆς ἀγίας σου Ἐκκλησίας πρόνοια ἀνέδειξεν, εἰς τοὺς χαλεποὺς αὐτοὺς καιροὺς, τὸν «παλαιὸν στύλον» ἔρεισμα ἀδαμάντινον αὐτῆς. Καὶ ὑψώθη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν **«ὡς σκεῦος χρυσοῦ ὀλοσφύρητον, κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ»** (Σειρ. ν', 9). Διότι, κατὰ καιροὺς καὶ ἡ κοσμικὴ ἐξουσία, ἐπικυροῦσα καὶ βεβαιοῦσα τὴν πάνδημον περὶ αὐτοῦ γνώμην, ἔχει τιμήσει τὸν σεπτὸν ἡμῶν Προκαθήμενον, διὰ τῶν ἀνωτάτων καὶ τιμιωτάτων παρασῆμων. Καὶ εὐλόγως κύμα ὑψηλὸν χαρᾶς καὶ ἀλαλητὸς ἀγαλλιᾶσεως καὶ εὐφροσύνης ἐκλόνησε καὶ ἐσάλειψε τὸ μυριάνδρον πλῆθος, πού κατέκλυζε, ἐν ἀναμονῇ, τὴν πλατεῖαν Μητροπόλεως, ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἐκλογῆς του.

*
Δὲν πρόκειται βεβαίως εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς, τὰς ὁποίας, ἀγαλλιῶντες καὶ πετῶντι καλάμῳ, γράφομεν, νὰ διαζωγραφίσωμεν τὴν γεραρὰν προσωπικότητα τοῦ νέου τῆς σεπτῆς ἡμῶν Ἱεραρχίας Ἡγέτου, ὁ ὁποῖος ἐπελέγη ὑπ' αὐτῆς, ἵνα **«ἐν ἡμέραις αὐτοῦ στερεώσῃ τὸν ναὸν»** (Σειρ. ν', 1). Καὶ ἵνα ὑπεραμυνθῇ, λόγοις καὶ ἔργοις, τῆς πατρώας εὐσεβείας, ἀντιτάτων κατὰ τῶν λυμαιομένων αὐτὴν λύκων, ὅπλα δικαιοσύνης καὶ σοφίας καὶ ἀμφιλαφοῦς συνέσεως.

Καὶ τοῦτο μόνον λέγομεν. Ὅτι, ἐκ φύσεως εὐμοιρήσας ἐξαιρέτων πνευματι-

κῶν πλεονεκτημάτων, διήνυσεν, εὐσταθῶς καὶ διακρινόμενος πάντοτε, τὸν μακρὸν δόλιχον τῆς μαθήσεως, τῆς διοικητικῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς ἐξηρμένης ἐθνικῆς δράσεως. Καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι θ' ἀποβῆ ὁ ἐπιδέξιός τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιστράτηγος, «*φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως, καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐμπολιοκῆσαι*» (Σειρ, ν', 4). Διότι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ηὔλογημένης ἀπὸ Θεοῦ ζωῆς του «*οὔτε μετ' ἀμουσίας ἔζησε· καὶ αἰεὶ ἐν στεφάνοις ἦν*», ὅπως χαρακτηρίζει ὁ ἀρχαῖος Εὐριπίδης τοὺς ἀγωνιστάς τοῦ πνεύματος καὶ τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ.

*

Αἱ περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἐγχειρίζεται τὴν ράβδον τῆς ἀνωτάτης πνευματικῆς ποιμαντορίας, οὐδέποτε ἴσως ὑπῆρξαν τόσον δυσχερεῖς, ὅσον εἶναι σήμερον. Καὶ βαρὺς ἀληθῶς εἶναι ὁ Σταυρός, τὸν ὁποῖον, μετὰ τόσης αὐταπαρνήσεως καὶ μὲ τόσην ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν, ἐπωμίζεται ὁ νέος μας Ποιμηνάρχης.

Ὁ εὐδαιμονισμὸς καὶ τὸ συμφέρον ἐμφανίζονται σήμερον ὡς τὸ κίνητρον τῆς παγκοσμίου ζωῆς. Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ, ἐμπλακεῖσα εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς πλάνης, διέρχεται διὰ δοκιμασίας μεγάλης, ἀναζητοῦσα εἰς τὴν γνῶσιν καὶ εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τῆς τεχνικῆς τὴν πληρότητα τῆς ἀληθείας. Ἐντεῦθεν μία ἐπαναστατικὴ στάσις ἐκδηλοῦται ἀπέναντι τῶν παραδεδομένων. Καὶ εἰκονοκλαστικὴ εἶναι ἡ διάθεσις τῆς νεότητος.

Καρπὸς ὅμως τῆς δοκιμασίας αὐτῆς εἶναι ἡ ὄλοεν καὶ πληρεστέρα κατανόησις, ὅτι ἡ τρισαγία μας Ὁρθοδοξία, ἡ τοποθετοῦσα τὸν ἄνθρωπον ὡς τὴν ἀνωτάτην ἀξίαν τοῦ κόσμου «*ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν*», καὶ τὴν ζωὴν ὡς συνεργασίαν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου πρὸς πραγματοποίησιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν «*γραμμὴν πλεύσεως*», διὰ τὸν συγκεχυμένον καὶ ἀνήσυχον κόσμον μας. Ἐντεῦθεν παγκόσμιος εἶναι σήμερον ὁ προσανατο-

λισμὸς πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας, ἡ ὁποία διετήρησε, διὰ μέσου μυρίων δοκιμασιῶν καὶ ἀγῶνων, ἀλύμαντον καὶ ἀκήρατον τὴν πάντιμον παρακαταθήκην τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας.

*

Ἄλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς, αἱ σχέσεις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας—ζήτημα καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς μεγίστης καὶ πρωταρχικῆς σπουδαιότητος—εὐρίσκονται ὑπὸ ἀναθεώρησιν. Δυστυχῶς, ἀτροφικὸν καὶ ἀναιμικὸν ἐξεδηλώθη μέχρι σήμερον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διὰ τὸν προμαχοῦντα ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν ἐπάλξεων καὶ πενόμενον ἐφημεριακὸν μας κλῆρον. Διαφωναίαι ὑφίστανται, καὶ εἰς γενικά καὶ εἰς ἐπουσιώδη σημεία. Καὶ τὰ ζητήματα, καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ εἶναι δυσχερῆ. Ἄλλὰ καὶ ἀντίθετοι ἐκδηλοῦνται αἱ προαιρέσεις καὶ ἀντιφερόμεναι αἱ ἐπιδιώξεις. Καὶ εἶναι ἐπάναγκες, νὰ κατισχύσῃ ἡ δύναμις τῆς ἀληθείας. Καὶ δεόν νὰ καθορισθοῦν ἐπακριβῶς τὰ ὄρια τῆς δικαιοδοσίας Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Οὕτως ὥστε, ἡ μὲν Πολιτεία νὰ εὐρίσκη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἀδαμάντινον ἔρεισμα τῶν προσπαθειῶν της. Ἡ δὲ Ἐκκλησία τὴν ἀπαραίτητον κατανόησιν, ἀρωγὴν καὶ προστασίαν ἐν τῇ Πολιτείᾳ.

*

Δι' ὅλα ταῦτα, ὡς ἐσμὸς μελισσῶν ἐν τῇ κυψέλῃ περὶ τὴν Βασίλισσαν, ὁμόψυχος καὶ ὁμόθυμος ἡ Ἱεραρχία μας ἄς συνεχίσῃ νὰ περιβάλλῃ τὸν σεπτὸν μας Ἀρχιεπίσκοπον. Πρὸς ἄρσιν τελικὴν καὶ εὐτυχὴ τῶν ἀμφισβητήσεων. Καὶ διὰ τὴν παγίωσιν τοῦ κύρους της ὡς ἱερατικῆς ἐξουσίας. Διότι, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς Γῆς, αὐτὴ ἀνέλαβεν, ὡς στρατιά του, νὰ κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησίαν Του, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μυστικὸν τοῦ σώματος. Καὶ ἀποστολὴν ἔχει νὰ ποδηγετῇ αὐτὴν, εἰς τὸν τελικὸν της προορισμόν. Πρὸς Δόξαν Θεοῦ. Καὶ πρὸς εὐτυχίαν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Μηνύματος

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ

Α'

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ*

«Περὶ ἀναγνώρισεως καὶ καταστάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Χρυσόστομου».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὅπ' ὄφει τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 16/17 Δεκεμβρίου 1959 Βασ. Δ/γματος «περὶ συνθέσεως κ.λ.π. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ.λ.π. πληρώσεως τῆς θέσεως Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.λ.π.» καὶ τὴν πρᾶξιν ἐκλογῆς τῆς 14 Φεβρουαρίου 1962 τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἀριθμ. ἐγγρ. Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου 381/154/14-2-62 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τὸν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονικῶς καὶ νομίμως ἐκλεγέντα πρὸς πληρῶσιν τοῦ χηρεύοντος Θρόνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Μητροπολίτην Κύριον Χρυσόστομον ἀναγνωρίζομεν καὶ καθιστῶμεν κανονικὸν καὶ νόμιμον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ παραγγέλομεν ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἡμῶν Ἀρχάς, ὅπως ἀναγνωρίζωσιν αὐτὸν καὶ ἀπονέμωσι αὐτῷ τὰς τῷ ἀξιώματι αὐτοῦ προσηκούσας τιμὰς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1962

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ὑπουργός

ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

* «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως», Τεύχος Γ', ἀριθ. φύλου 42 τῆς 16ῆς Φεβρουαρίου 1962.

Β'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 401 Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1962
Διεκπ. 164

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1188

Πρὸς

Τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐδλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες ἐδλογημένοι χριστιανοὶ οἱ κατὰ τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, χάρις εἴη ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τὴν ἀπειρον αὐτοῦ φιλάνθρωπιαν ἐνανθρωπήσας πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καθίδουσε τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πιστῶν μεταδόσεως τῆς σωτηρίας διὰ τῆς διδασκαλίας, τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς καθοδηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων Αὐτῶν Ποιμένων Αὐτῆς. Τούτους δὲ καὶ συνεχιστὰς ὥρισεν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αὐτοῦ ἔργου. «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς». «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἀθετῶν ἐμέ, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με». Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με» (Ἰωάν. κ', 21, Λουκ. ι', 16, Ματ. ι', 40, Ἰω. ιγ', 20).

Ὡς ἡ Ἐκκλησία ἰδρῶθη αἰώνιος, οὕτω καὶ τὸ ἔργον, ὅπερ οἱ Ἀπόστολοι ἀνέλαβον ὑπῆρξεν αἰώνιον (Ματ. κη', 26), μεταδιδόμενον διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερωσύνης εἰς τοὺς διαδόχους Αὐτῶν. Οὐδὲ δύνатаι ἵνα νοηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ αὐτῶν. «Χωρὶς τούτων Ἐκκλησία οὐ καλεῖται», ἔγραψεν ὁ Ἀποστολικὸς Πατὴρ Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ὅτε σώζεται ὁ πιστός, ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας μένων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠφελεῖται μένων ἐν αὐτῇ, ἄνευ τῶν οἰκονόμων τῶν Θείων Μυστηρίων, τῶν Ποιμένων Αὐτῆς καὶ Διδασκάλων. Τούτων δὲ προεξάρχει ὁ Ἐπίσκοπος ὁ ἐγκεχειρισμένος τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα. Πρόδηλος ἄρα καθίσταται ἡ ὑπερτάτη σημασία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἀναγκαιότης αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ στοργῇ Αὐτῆς ὑπερ τοῦ Ποιμνίου τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνελθοῦσα ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τῇ 14ῃ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ξ. ψήφοις κανονικαῖς ἐξελέξατο καὶ κατέστησε Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ.κ. Χρυσό-

Ο ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπομεν τῷ τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας δομητορι, τῷ ποιμένῳ καὶ λειτουργοῦς ἐν αὐτῇ καταστησαμένῳ, πρὸς προφυλακὴν μὲν τῶν τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας καὶ εὐσεβείας δογμάτων, διδασκαλίαν δὲ καὶ θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἐν Χριστῷ τελείωσιν τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἐδλογητὸν ἔστω καὶ δεδοξασμένον τὸ ὑπερύμνητον Αὐτοῦ ὄνομα, ὅτι ἀδιαλείπτως καὶ ἀνυστάκτως προνοεῖ καὶ ἐνεργεῖ τὰ σωτηριώδη ἐν τῇ ἐπὶ γῆς στρατευομένη καὶ ἀγωνιζομένη Ἁγία Ὁρθοδόξω Ἐκκλησίᾳ, ἣν περιποιήσατο τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι.

Εἶδομεν τὴν σῴτειραν ταύτην Πρόνοίαν ἐν τῇ μακραίωνι ἱστορίᾳ τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ δὴ ἐπ' ἐσχάτων, ὅτε χαλεπὴ καὶ βαρεῖα, ὡς μὴ ὄφελεν, ἐνέσκηψε πληγὴ καὶ ὀργὴ καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν πυκνωθέντα, ἠνάγκασαν ἡμᾶς νὰ ζητήσωμεν, κατὰ τὸ Γραφικόν, «ὕδωρ τῇ κεφαλῇ καὶ πηγὰς δακρύων τοῖς ὀφθαλμοῖς» (Ἱερ. 9,1), ὅτι ἐγενόμεθα «τοῖς γείτοσιν, ἡμῶν μωκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν».

στομον Ἀρχιερέα δεδοκιμασμένον καὶ ζηλωτὴν, δόκιμον κήρυκα τοῦ Θείου λόγου καὶ ἰκανὴν πείραν κερτιμῆτον πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιερατικῆς Διακονίας, τελεσθέντος αὐθημερόν τοῦ Μεγάλου Μηνύματος.

Ὅτως οὖν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος ἀνεδείχθη τῇ Χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος γνήσιος, κανονικὸς καὶ νόμιμος Ποιμνάρχης καὶ προστάτης πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ εὐλογεῖν καὶ ἀγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντας τοὺς χριστιανούς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐπιτελεῖν, μετὰ καὶ τῆς τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους.

Ταῦτα ἀγγέλουσα ἅπασιν ὑμῖν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προτρέπεται καὶ ἐντέλλεται ἵνα, ὑποδεξάμενοι τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομον ὡς κανονικὸν καὶ νόμιμον ὑμῶν Ἀρχιερέα, πείθησθε καὶ ὑπεικίητε αὐτῷ προθύμως, κατὰ τὸ παράγγελμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς: «Πείθησθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε, αὐτοὶ γὰρ ἀρτυροῦσιν ὑπερὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσαντες (Ἐβρ. γ', 17), μνημονεύητε δὲ καὶ οἱ κληρικοὶ τοῦ

Καὶ ἰδοὺ ἤδη, τὴν ἄνωθεν βοήθειαν καὶ παντοδύναμον ἀρωγὴν ἐπικαλεσάμενοι οἱ παρὰ Θεοῦ κατασταθέντες πνευματικοὶ ἡγήτορες τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀκατασχυντον ἐλπίδα ἐν Χριστῷ ἐγκολπωσάμενοι, μετὰ πίστεως ἀκραδάντου καὶ μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνου ἐπελάβοντο τοῦ θεοφιλοῦς ἔργου τῆς σωτηρίας τοῦ κινδυνεύσαντος νὰ καταποντισθῇ ἐκ τοῦ ὄλεθρίου λαίλαπος ἱεροῦ καὶ ἁγίου σκάφους τούτου.

«Ἐπιστάτα σῶσον ἡμᾶς ἀπολλόμεθα» ἦτο ἡ πρὸς τὸν Κύριον θερμὴ ἐκκλησις καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἐν πίστει καὶ ἐμπειρίᾳ ἐπισκευὴ τοῦ θεοτεύκτου πλοίου καὶ ἡ σοφὴ κατεύθυνσις αὐτοῦ. Ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ καθοδηγίαν τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν Σύνοδος συγκροτηθεῖσα, διὰ ψήφων Κανονικῶν ἐξέλεξε τὴν ἐμὴν ταπεινότητα ὡς Ἀρχιεπίσκοπον μὲν τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης τῶν Ἀθηνῶν Μητροπόλεως, ὡς Πρόεδρον δὲ τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ταύτης.

Καὶ ἰδοὺ σήμερον, εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι

ὀνόματος αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ δεήσεσι κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀπονείμητε δ' αὐτῷ πάντες, ὡς Πνευματικῶ ὑμῶν Πατρί, πᾶσαν τιμὴν.

Ἡ δὲ χάρις τοῦ Ἀρχιποίμενος Σωτήρος ἡμῶν καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κονουρίας Γερμανός, Προεδρεῶν

† Ὁ Κορινθίας Προκόπιος

† Ὁ Ἡλείας Γερμανός

† Ὁ Φωκίδος Ἀθανάσιος

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κυριλλος

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθόδιος

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Διονύσιος

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός

† Ὁ Δροῦνουπόλεως - Παγωνιαῆς καὶ Κονίτης Χριστοφόρος

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Πολύκαρπος

† Ὁ Κίτρους Βαρνάβας

† Ὁ Σάθης Ἀντώνιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Θεόκλητος Φιλιππαῖος

τοῦ Παναγάρχου Κυρίου ἡμῶν, ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ καὶ πυκαζούσῃ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐν συμ-προσευχῇ τῶν Ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν τῆς Πατρίδος ἡμῶν, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου πληρώματος, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐν πίστει θερμῇ καὶ κατανύξει βαθείᾳ, ἀνέρχομαι ἐν ταπεινότητι τὰς βαθμίδας τοῦ ἱεροῦ τούτου θρόνου, τὸν ὅποιον ὁ τῶν ἐθνῶν μὲν οὐρανοβάμων Ἀπόστολος κατεστήσατο, ἐτίμησε δὲ καὶ κατηγλάϊσε σειρὰ ὄλη ἱερῶν καὶ ἁγίων ἀνδρῶν, ὧν αἰωνία καὶ ἀγήρως ἔστω ἡ μνήμη.

Ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἱερῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν θεοδιδάκτων καθηκόντων μου, πρῶτον μὲν βαθύτατα ὑποκλίνομαι πρὸ τῆς θείας Μεγαλειότητος, παρ' Ἀυτῆς αἰτούμενος τῶν ἁμαρτιῶν μου τὴν ἄφεσιν, καὶ τὴν περισσειάν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος. Ὁμολογῶ δὲ καὶ κηρύττω ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, ὅτι ἀποδέχομαι ἀναντιρρήτως καὶ πιστεύω ἀκραδάντως ὅσα ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν ἐδίδαξε καὶ ἐκύρωσε διὰ τοῦ ἰδίου

Πολυτίμου καὶ Σωτηρίου Αἵματος ἁγία καὶ σωτήρια δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἅτινα πυκνὸν νέφος ἁγίων Πατέρων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων Πάντων ἐπίστευσαν καὶ ἐδίδαξαν. Τὴν μητέρα καὶ τροφὸν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σέβομαι καὶ τιμῶ, ὡς κεφαλὴν τῆς Ὁρθοδοξίας· ὡς ἐπίσης ἀναγνωρίζω τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὸν σεβασμὸν ἀπονέμω εἰς τὰς Ὁρθόδοξους Πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Αὐτοκεφάλους τοιαύτας.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ἐν ταπεινότητι βαθείᾳ εὐγνωμοσύνην ὁμολογῶν τῷ οὕτω φιλοστόργως τὰ κατ' ἐμὲ οἰκονομήσαντι Θεῷ καὶ Κυρίῳ μου, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀδιάλειπτον πρὸς με βοήθειαν τὸ ἔλεος Αὐτοῦ καὶ τὴν προστασίαν.

Ὅτῳ τοῦ Κυρίου τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν Του ταύτην Ἐκκλησίαν καὶ τὰ κατὰ τὴν ταπεινότητά μου οἰκονομήσαντος, φανερὸν ἐγένετο παντὶ τῷ πληρώματι Αὐτῆς, ὅτι οὐ διαλεί-

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Μνημάτος.

πει ὁ Σωτὴρ ἡμῶν νὰ ἀπομάσῃ μὲν τὰ δάκρυα τῶν συμφορῶν τῶν πιστῶν Αὐτοῦ τέκνων, νὰ ἐγείρῃ δὲ ἐν καιρῷ τοὺς διακομήσοντας ταῖς φιλανθρώποις Αὐτοῦ καὶ σωτηρίοις βουλαῖς. Τοιοῦτους δὲ ἀνέδειξε καὶ ἐν τῇ προσφάτῳ συμφορᾷ τοὺς σεβασμίους καὶ θεοφιλεῖς Ἱεράρχας τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, οἵτινες, ἀποβλέψαντες πρὸς τὸν Κύριον περιεζώσαντο τὰ ὄπλα τῆς πίστεως, ἀντιπαρετάχθησαν κατὰ τῶν τὰ ζιζάνια σπειρόντων καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀδελφικῇ ἀποκατέστησαν τὴν ἀγαθὴν καὶ σωτήριον τάξιν ἐν τῇ ἡμετέρῃ Ἐκκλησίᾳ, ὁμοψύχως ἀναδείξαντες τὴν ταπεινότητά μου ὡς πρῶτον ἐν ἴσοις ἐν τῇ πρὸς τὴν ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν διακονία.

Ἐπὶ τῆς οὕτως ἐκδηλωθείσης ἐπ' ἐμὲ θείας ταύτης εὐδοκίας βασιζόμενος, ἀσπάζομαι μὲν πρῶτον ἐν ἀγίῳ φιλήματι πάντας τοὺς προσφιλεῖς ἀδελφούς καὶ συνεργούς ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου Ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ προσφωνῶ αὐτοὺς τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Χαίρω, ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν» (Β' Κορ. 7, 16).

Χαρὰν δὲ αἰσθάνομαι ἀνεκκλήτητον ἐπιπροσθέτως, διότι ἡ μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ποιμεναρχῶν ἀποκατασταθεῖσα ἀγάπη καὶ ὁμόνοια καὶ εἰρήνη ἔχομεν τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν, ὅτι θὰ ἐπισύρῃ καὶ θὰ βεβαιώσῃ δι' ἔργων τὴν ἀμετάκλητον θείαν ὑπόσχεσιν: «ἐγὼ βοσκῆσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά... Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταθήσω καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω καὶ βοσκῆσω αὐτὰ μετὰ κρίματος» (Ἰεζ. 34, 15-16).

Ἐπὶ τούτοις, μετὰ τοὺς προσφιλεῖς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς καὶ συνεργούς, στρέφω τὴν προσοχὴν μου καὶ τὸν ταπεινὸν μου λόγον πρὸς πάντας τοὺς εὐλαβεῖς καὶ εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας λειτουργούς, τὸν σεβαστὸν ἱερόν Κληρὸν αὐτῆς, ὧν ἡ κατὰ Χριστὸν Πολιτεία καὶ ἡ διὰ τὸ ποίμνιον ἀγάπη καὶ πρόνοια, ὡς ἐπιτάσσει ὁ Νόμος τοῦ Κυρίου, παρέχουσι τὴν ἐλπίδα, ὅτι δυνάμεθα νὰ προσφωνήσωμεν αὐτούς, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προσφωνήσεως: «Χαίρω, ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν». Διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὁμοῦς τὸν προορισμὸν τοῦ ὁ ἱερός ἡμῶν Κληρὸς, σὺν τῇ θείᾳ βοθησίᾳ, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίς καὶ μέριμνα ὑπὸ τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας.

Ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας μὲν, ἵνα αὐτῇ, ἐπιμεληθῆ τῆς μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγώσεως αὐτῶν, τῆς ἐπιμελεστάτης δὲ πρὸς τῆς χειροτονίας διερεύνης τοῦ βίου τῆς καὶ πολιτείας πρὸς τῇ καλῇ ἐκ τῶν ἐξωθεν μαρτυρία, ἵνα μὴ τὰ θεϊότατα ὑπὸ ἀναξίων ἱερουργῶνται.

Τῆς δὲ τῆς ἐφ' ἡμᾶς Πολιτείας ἡ πρὸς αὐτοὺς εὐσεβῆς μέριμνα ἀνάγεται εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἀναγκῶν καὶ πόρων τῆς Ἐκκλησίας ἐν συνεργείᾳ μετὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἐφαρμογὴν ἀμέσου καὶ λυσιτελοῦς τρόπου ὕλικῆς αὐτῶν ἱκανοποιήσεως, ὅπως οὕτω τὸ βαρύτερον καὶ δυσβάστακτον αὐτῶν ἔργον ἐπιτελῶσιν ἀπηλλαγμένοι οἰκονομικῶν μεριμνῶν, καὶ «ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ μὴ στενάζοντες» (Ἐβρ. 13, 17).

Μετὰ ταῦτα ἐξαιρέτως, ἀναπέμπω θερμὴν δέησιν πρὸς τὸν Κύριον, ἵνα διαφυλάττῃ τὸν Βασιλέα ἐν μακροημερευσίᾳ καὶ ἐνδόξῳ Βασιλείᾳ σὺν πάσῃ τῇ ὑψηλῇ καὶ λαοφιλεῖ Βασιλικῇ Αὐτοῦ οἰκογενείᾳ.

Ὡς ἀρχιστράτηγον δέ, παρακαλῶ ὅπως ἀγαθυνθῆ νὰ ὑποβάλλῃ διὰ διαταγῆς Αὐτοῦ τῷ δαφνοστεφεῖ ἡμῶν Στρατῷ τὰς διαπύρους εὐχὰς μου, ἵνα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς ἡγεσίαν ὀδηγεῖται οὗτος εἰς ἐνδόξους νίκας, ὁποίας ἡ ταπεινότης μου παρηκολούθει μετὰ καυχήσεως ἐκ τοῦ πλησίον.

Πρὸς τὰς δὲ κατὰ Πρόνοιαν καὶ βουλήν τοῦ Θεοῦ κατασταθείσας ἐφ' ἡμᾶς Πολιτικὰς Ἀρχάς, μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τηρεῖ τὸν Εὐαγγελικὸν Νόμον, καθ' ὃν «Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχοῦσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ», θερμὴν ἐκφράζω εὐχήν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἐνδυναμοῖ καὶ ἐνισχύῃ αὐτὰς ἐν τῷ δυσπαλαίστῳ αὐτῶν ἔργῳ, ἐμπνέη αὐταῖς ἀγαθὰς πάντοτε βουλὰς καὶ πράξεις ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Του, ἐν Πνεύματι ἀμοιβαίας τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἣν Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, καὶ παρέχῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ εὐσεβεῖ αὐτῆς Ποιμνίῳ τὴν δέουσαν ἄνεσιν καὶ παραψυχὴν, «ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι» (Α'. Τιμ. 2, 2) εἰς δόξαν Χριστοῦ.

Πρὸς τὸ φιλόχριστον καὶ προσφιλὲς πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, πάσης τάξεως καὶ μορφώσεως, τὸ ὁποῖον οὐδέ-

ποτε «Κύριος απώσατο», αλλά πατρικῶς ἀγαπᾷ καὶ καθαρίζει εἰς λαὸν «περιούσιον», ἔχομεν ἤδη ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἀποτείνωμεν λόγον τονώσεως αἰσθημάτων καὶ παρακλήσεως. Ἐκδηλώσεις στοργῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ ἔγεννήθησαν καὶ βαπτισθέντα ἀνεγεννήθησαν πνευματικῶς, ἵνα συναθλώσιν αὐτῇ καὶ ἴστανται ἐν ἐνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τῇ πίστει τοῦ Ἐθαγγελίου, «μὴ πτωρόμενοι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν μηδενὶ ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.» Καὶ ἂν ἔτι, ἐξ αὐτῶν ἐπηρεαζόμενοι πάσχωσιν, ἅς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει, καὶ πάλιν κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ὅτι «ἡμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς Αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ Αὐτοῦ πάσχειν, «ἵνα γένωνται τέκνα Θεοῦ ἀμόμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης εἰς κἀύχημα Χριστοῦ». (Φιλιπ. 2,15).

Πρὸ πάντων δὲ ἅς ἀποφεύγῃ τοὺς ὠθοῦντας αὐτοὺς εἰς ὕλιστικὰς θεωρίας καὶ πράξεις ἢ παρασύροντας εἰς ἀποστασίαν ἀπὸ τῶν Ὁρθοδόξων δογμάτων, τὰ ὁποῖα διεφύλαξαν οἱ αἰῶνες ἀπογα καὶ ἀμόλυντα καὶ ἀδιάφορα. Μελετῶσι δὲ τοῦναντίον καὶ πρᾶττωσιν, ὡς λέγει καὶ δορίζει καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος, «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ἅτινα καὶ ἔμαθον καὶ παρέλαβον καὶ ἤκουσαν» παρὰ τοῦ Κυρίου, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω οὐ παύεται ἡ Ἐκκλησία διδάσκουσα, καὶ ποιουμένη ἐκκλησίαν εἰς τὰ πρὸς αὐτὴν αἰσθήματα, ἀναφωνεῖ πρὸς αὐτούς:

«Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὸ ἐν φρονοῦντες, μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινώσει, ἀλλήλους ἠγοούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν» (Φιλιπ. 2,2-4). Ἄς ἔχωσι δὲ ἀκρόαδαντον πεποιθήσιν, ὅτι ἡ Μητὴρ Ἐκκλησία περιβάλλει τοὺς οὕτω πολιτενομένους διὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης ἀνυποκρίτου, καὶ ἐλπίζει νὰ βλέπῃ αὐτοὺς πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν της, ἀγωνιζομένους ἡρωικῶς ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος.

Καὶ ἤδη, πρὶν ἢ κατέλθω τοῦ ἱεροῦ τούτου βήματος, ἅς ἐπιτρέψῃ ἡ Ὑμετέρα ἐν Χριστῶ ἀγάπη, νὰ θίξω ἐν ἀδραῖς γραμμαῖς τὰ γενικὰ ζητήματα, τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν

σεπτὴν ἡμῶν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἅτινα θὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ λεπτομερεῖ προγράμματι τῶν ἐπιδιώξεων αὐτῆς.

Ἡ μὴ ἐπιδεχομένη ἀναβολὴν ἱεροπρεπῆς τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου μόρφωσις, ἥντινα ἀπαιτεῖ ὁ Κύριος ἐν ἀγία Γραφῇ, ὅταν ὑπόσχεται νὰ δώσῃ ἡμῖν Ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν Του, μέλλοντας νὰ ποιμάνωσιν ἡμᾶς, ποιμαίνοντες μετὰ ἐπιστήμης. Ἡ δὲ ὑπόσχεσις αὕτη εὐνόητον, ὅτι προαπαιτεῖ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ ἐπιδόξου Κληρικοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δυστυχῶς βλέπει τώρα μετὰ θλίψεως πραγματοποιούμενον τὸ Γραφικόν, καθ' ὃ «πενθοῦσιν ἤδη αἱ νομαὶ τῶν Ποιμένων καὶ ξηραίνεται ἡ κορυφή τοῦ Καρμήλου» (Ὡσηὲ 1,2) καὶ πολλοὶ εὐσεβεῖς νέοι, πρὸς τὴν Ἱερωσύνην ἀποβλέποντες, «οὐχ εὐρίσκουσι νομὴν» (Θρηνοὶ 1,6). Τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου λεπτομερείας θὰ μελετήσῃ βεβαίως ἡ Ἐκκλησία καὶ θὰ ἐξεύρη σὺν Θεῷ τρόπους ἱκανοποιήσεως, διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως κυρίως τῶν προγραμμάτων καὶ τῶν μεθόδων καὶ τοῦ μορφωτικοῦ κανονισμοῦ τῆς Θρησκευτικῆς πρὸς τὴν Ἱερωσύνην ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων.

Ἄλλο ζήτημα χοῦζον βαθείας ἐπιστημονικῆς μελέτης, εἶναι τὸ τῶν σχέσεων τῆς ἡμετέρας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ξένων ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων εἶναι ὁ κοινὸς διακάρδιος πόθος ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων, οἵτινες δὲν παύομεν καὶ δὴ ἐν ἐπισήμοις πρὸς Κύριον δεήσεσι δεόμενοι ὑπὲρ τῆς «τῶν πάντων ἐνώσεως».

Ἐν τῷ κύκλῳ τῶν προσπαθειῶν τούτων ἡ ἡμετέρα Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, σὺν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι, πᾶσαν καταβάλλει προσοχὴν καὶ προσπάθειαν, ἵνα ἀρθῶσι βαθμηδὸν αἱ παρεξηγήσεις καὶ ἐπικρατήση Πνεῦμα Χριστοῦ ἐν ταῖς μεταξὺ ἡμῶν σχέσεσιν, χωρὶς βεβαίως νὰ παρεκλίνωμεν ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, τὴν ὁποῖαν πιστίν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἐννοοῦμεν νὰ φυλάξωμεν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ λεγόμενον Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουσιν ἤδη σύμπασαι αἱ καθ' ἡμᾶς Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, συμβάλλουσαι δι' ἀντιπροσώπων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ συνεργα-

σίαν και συμβολήν. Ἄλλο γενικῆς φύσεως ζήτημα ἐνδιαφέρον ἀποκλειστικῶς τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, εἶναι αἱ ἐν Ῥόδῳ συνδιασκέψεις ἀπασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἱ ἀποβλέπουσαι εἰς τὸ ἐξῆς, τὴν ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συζήτησιν καὶ λήψιν ἀποφάσεων, διὰ τὰ ἐν Ῥόδῳ τεθέντα καὶ ἐγκριθέντα θέματα καὶ ἡ κατόπιν, λήψις ἐπισήμων ἀποφάσεων πρὸς συζήτησιν τούτων ἐν τῇ Προσυνόδῳ καὶ κατόπιν σὺν Θεῷ λήψις ἐπ' αὐτῶν ὀριστικῶν ἐν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἀποφάσεων. Αἱ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων μελέται ἤρχισαν ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἄλλ' εἶναι τόσον εὐρὺ τὸ ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας ἐκτεινόμενον πρόγραμμα, ὥστε, φοβούμενος μὴ ἐξαντλήσω τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀκροατῶν, παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτρέψητε νὰ ἀναφέρω ἐπιτροχάδην ἕνια τούτων, ἵνα ἐκτιμηθῇ ἡ ἔκτασις τοῦ κολοσσιαίου ἔργου αὐτῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν, συναφῆς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐνοριακοῦ Κλήρου ζήτημα, προβάλλεται τὸ τῶν συντάξεων τῶν ἀπομάχων ἐφημεριῶν, διότι εἶναι λυπηρὸν τὸ φαινόμενον τῶν ἀσημάντων σχεδὸν συντάξεων πρὸς αὐτούς, ἐνῶ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἱεραρχίας εἶναι δυνατὴ αὐξήσις ἀπαλείφουσα τὰ δίκαια αὐτῶν παράπονα διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὸ ἀρμόδιον Ἰδρυμα.

Τὸν ἐνοριακὸν Κλήρον ζωτικῶς ἐνδιαφέρον δεύτερον ζήτημα εἶναι τὸ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ. Μύρια ὅσαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν ἐκ μέρους τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας πρὸς ἐπίλυσιν τούτου. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι αὗται προσκρούουσιν εἰς τὴν ἔλλειψιν οικονομικῶν μέσων. Ἄλλ' ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν, διότι καλύπτω διὰ σιγῆς καὶ δὲν περιγράφω τὴν ὀδυνηρὰν κατάστασιν τῶν εὐσεβῶν Κληρικῶν, ὅσοι κυρίως θεοφιλῶς ἐξυπηρετῶσι τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς ὑπαίθρου.

Καὶ ὅμως ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ ὁ Κύριος ποιεῖται ἐκκλησίῳ ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων τούτων πνευματικῶν ἀνθρώπων, ἵνα μὴ ἀποστερῶσι τὸν ὀφειλόμενον πρὸς αὐτούς μισθὸν καὶ ἀπειλὰς ἐκφέρει κατ' αὐτῶν λέγων:

«Ἐκχέων αἷμα ὀλοῦσιν μισθὸν μισθίου». (Σοφ. Σειρ. 34,22). «Ὁδὸ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρὰ Σοὶ ἕως πρωίας (Λευϊτ.

19,19). «Ὁ μισθὸς ἁγίου Κυρίου» (Ἦσ. 23,18), «ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ» (Λουκ. 10,7 Ἀ' Τιμ. 5,18), «τῷ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατ' ὀφειλήν» (Ῥωμ. 2,4), «ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν ὁ ἀφυστερημένος, εἰς τὰ ὄρα Σαββάθ εἰσελήλυθεν», (Ἰακ. 5,4).

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐφαρμοζομένη νῦν εἰς ὅλα τὰ εὐνομούμενα Κράτη κοινωνικὴ ἐργατικὴ πολιτικὴ, συνηγορεῖ ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὸν παρ' ἡμῖν δεινοπαθούντα ἐφημεριακὸν Κλήρον, ἡ ἐπιβαλλομένη μεταχειρίσις.

Καὶ παρακαλῶ, προσέξατε τώρα τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν σπουδαίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ζητημάτων, τὸν ὁποῖον ἀναφέρω ἐπιτροχάδην.

Ὁ καταστατικὸς χάρις τῆς Ἐκκλησίας, οὐτιμὸς ἡ σύνταξις ἐκκρομεῖ, ἡ εὐρυνσις τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατὰ τὸ ἰσχύον παρ' αὐτῇ πρόγραμμα, τὸ ἐφημεριακὸν εἰς ὅλας τὰς φάσεις καὶ ἐκδηλώσεις του, τὰ κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἡ Ἐκκλησία ἐναντι τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, οἰκοδομὴ συγχρόνου Συνοδικοῦ μεγάρου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐξασφάλισις τοῦ ὑπεραιωνοβίου πολυτιμοτάτου ἀρχείου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποῖου ἡ διαφύλαξις ἀπὸ ἀφεύκτου καταστροφῆς εἶναι ἐπιβλητέα, ἡ ἐπὶ ἐπιστημονικῆς οικονομικῆς βάσεως ἀνάπτυξις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καὶ ἡ ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἐπίσης βάσεων σύνταξις τῆς πολυτίμου αὐτοῦ κτηματικῆς καὶ ἄλλης περιουσίας, ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν συνοδικῶν Γραφείων καὶ τῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ ἀπὸ μακροῦ χρονίζουσα μελέτη καὶ ἐπιβολὴ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς τῆς πατροπαραδότου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη καταρτισμῶν Μοναστηριακῶν Κανονισμῶν πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἀπαραιτήτως ἀναγκαίου Μοναχισμοῦ, ἡ πύκνωσις τοῦ κηρύγματος τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ προσαρμογὴ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ συγχρόνου βίου τῶν Χριστιανῶν, ἡ τῶν ἱερῶν λειτουργιῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει τελετῶν ὁμοιόμορφος καὶ κατὰ τὰ καθιερωμένα τυπικὰ τέλεισις τούτων, ἡ διοργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Διαρκοῦς τοιαύτης, ἡ μεθοδικὴ ταξινομησις καὶ ἐξασφάλισις ἐκ τῆς καταστροφῆς

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Χηρεύσαντος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ τέως Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Ἰακώβου, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 10ης Φεβρουαρίου 1962 Βασιλικὸν Διάταγμα, ἔχον οὕτω:

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 63 *

«Περὶ ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α') Τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 284 τῆς 31.1.1962 ἐγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἀριθ. πρωτ. Ὑπουργεῖου Παιδείας 12813/31.1.1962), δ' ἀ τοῦ ὁποῖου αὐτὴ γνωρίζει ὅτι παρατηθέντος τῆ 25ῃ Ἰανουαρίου 1962 τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰακώβου τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Ἀθηνῶν κανονικῶς ἐχόρησεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ ὅτι αὕτη κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 31.1.1962 ὥρισεν ὡς ἡμέραν συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1962 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9ην πρωινήν καὶ β') Τὸ ἀρθρον 12 παραγράφος 1 τοῦ ἀπὸ 16/17 Δεκεμβρίου 1959 Β. Διατάγματος «περὶ συνθέσεως, συγκλήσεως κλπ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κλπ.

* «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως», Τεύχος Α', ἀριθ. φύλλον 18 τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1962.

τοῦ πολιτικοῦ ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νομοθεσία καὶ τέλος ἢ ἐκπλήρωσις ἐνὸς ἀπὸ αἰώνων διακαοῦς πόθου τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἐπιστημονικῆ κωδικοποίησις τῶν ἱερῶν Κανόνων τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Οἰκοθεν δὲ ἐννοεῖται, ὅτι ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ἰδρύμασι, περὶ ὧν ὁ λόγος περιλαμβάνοντα καὶ μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' ἐπίσης μελέτης χρῆζοντα κεφάλαια, ἢ περὶ ὧν προεργασία γενήσεται παρὰ τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων καὶ ὑποβληθήσεται τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιλογάδην ἐκτεθέντων, δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ μέγεθος καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀσχολιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ὁποίας θὰ ἐργασθῶσιν οἱ συσταθησόμενοι μόνιμοι πρὸς μελέτην παρ' αὐτῇ ἐπιτροπαί.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες,

Πλήρης ἀγαθῶν καὶ θεοπέμπτων ἐλπίδων,

πληρώσεως θέσεως Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κλπ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Συγκαλοῦμεν διὰ τὴν 14 Φεβρουαρίου 1962 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 π. μ. τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐκτακτον σύνοδον πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1962

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς
ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ διατάγματι τὴν 14ην Φεβρουαρίου καὶ περὶ ὥραν 9ην συνήλθεν ἐν τῷ Ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσοστόμου, πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως εἶχον γίνεαι αἱ δέουσαι προετοιμασίαι ἐκ τῆς προτεραιᾶς τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας, εἶχε δ' ὡσαύτως θυροκολληθῆ ἔξω-

παρὰ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν, ἀλλ' ὑπέικων εὐπειθῶς εἰς τὴν ἀγίαν ἐντολήν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐπικαλούμενος τὴν ἐν ἀσθενείᾳ τελειομένην δύναμιν καὶ χάριν τοῦ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορος καὶ προνοητοῦ καὶ σωτῆρος, ἐπιλαμβάνοντος τοῦ ἀνατεθέντος μοι δυσβαστάκτου ἔργου. Πληρώσατέ μου τὴν χαράν, προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ὁ Κύριος μὴ μακρύνῃ τὸ ἔλεός Του ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ κατασχύνῃ με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί, ἐπιτρέπατέ μοι, ὡς κατακλείδα τῆς ἰσχνῆς ταύτης προσφωνήσεως, νὰ μεταχειρισθῶ τοὺς θαυμασίους πατρικὸς λόγους τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὰ νεόφυτα τότε πνευματικά του τέκνα, «χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν». (Β' Κοριθ. 3,11).

ΑΜΗΝ.

θεν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτόρων, εἰς τὸν ὅποιον περιελαμβάνοντο ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Σεβ. Μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνερχόμενοι εἰς ἐξήκοντα (60). Οὕτως εἰς τὸν ἐν λόγῳ κατάλογον ἐνεγράφησαν οἱ ἐξῆς Σεβ. Μητροπολίται, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν ἀρχιερωσύνην.

1) Λήμνου Παντελεήμων, 2) Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Παῦλος, 3) Πάρου καὶ Νάξου Ἐπιφάνιος, 4) Κασσανδρείας Συνέσιος, 5) Γρεβενῶν Χρυσόστομος, 6) Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Στέφανος, 7) Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Ἰάκωβος 8) Φθιώτιδος Δαμασκηνός, 9) Καστορίας Δωρόθεος, 10) Ἄρτης Ἰγνάτιος, 11) Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος, 12) Καρυστίας καὶ Σκύρου Χρυσόστομος, 13) Θήρας Γαβριήλ, 14) Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος Κωνσταντῖνος, 15) Κυθήρων Μελέτιος, 16) Μηθύμνης Κωνσταντῖνος, 17) Γυθείου καὶ Οἰτύλου Φιλήμων, 18) Ἐλευθερουπόλεως Ἀμβρόσιος, 19) Ἐλασσόνας Ἰάκωβος, 20) Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Εὐστάθιος, 21) Ξάνθης Ἀντώνιος 22) Κίτρους Βαρνάβας, 23) Σισανίου καὶ Σιατίστης Πολύκαρπος, 24) Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης Χριστοφόρος, 25) Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός, 26) Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Δωρόθεος, 27) Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Δαμασκηνός, 28) Σερβίων καὶ Κοζάνης Διονύσιος, 29) Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διοσύσιος, 30) Κεφαλληνίας Ἱερόθεος, 31) Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Κυπριανός, 32) Δράμας Φίλιππος, 33) Μαρωνείας Τιμόθεος, 34) Δημητριάδος Δαμασκηνός, 35) Ζακύνθου Ἀλέξιος, 36) Ἰωαννίνων Σεραφεῖμ, 37) Μυτιληνῆς Ἰάκωβος, 38) Νευροκοπίου καὶ Ζιχνῶν Ἀγαθάγγελος, 39) Ἀργολίδος Χρυσόστομος, 40) Πατρῶν Κωνσταντῖνος, 41) Ἐδέσσης καὶ Πέλλης Διονύσιος, 42) Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Γεώργιος, 43) Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου Ἰωακείμ, 44) Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθόδιος, 45) Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κύριλλος, 46) Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Δωρόθεος, 47) Βεροίας καὶ Ναούσης Καλλίνικος, 48) Θεσσαλονίκης Παντελεήμων, 49) Φωκίδος Ἀθανάσιος, 50) Ἥλειας Γερμανός, 51) Κορινθίας Προκόπιος, 52) Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός, 53) Σιδηροκάστρου Βασίλειος, 54) Φλωρίνης, Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας Βασίλειος, 55) Χίου Παντελεήμων, 56) Χαλκίδος Γρηγόριος 57) Ἀλεξανδρουπόλεως Ἰωακείμ, 58) Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εἰρηναῖος, 59) Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος, 60) Φιλίππων Νεαπόλεως καὶ Θάσου Χρυσόστομος.

Ἡ ἐκλογή διεξήχθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 16-17 Δεκεμβρίου 1959 Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσόστομου, παρισταμένου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γρηγορίου Κασσιμάτη. Χρῆν Γραμματέως ἐξετέλει ὁ νεώτερος τῆ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Λήμνου κ. Παντελεήμων.

Τὴν ἐπιτροπὴν ἐκλογῆς ἀπετέλεσαν ὁ Πρεσβυτέρων τῆς Συνεδρίας Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων,

Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσόστομος μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκοπίου καὶ Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εἰρηναίου.

Διαπιστωθεῖσης τῆς ἀπαρτίας μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ καταλόγου, ἐξ ἧς διεπιστώθη, ὅτι ἐπὶ συνόλου ἐγγεγραμμένων 60 ἐν τῷ καταλόγῳ ἦσαν παρόντες 57, ἀπουσιαζόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος, Ἀργολίδος κ. Χρυσόστομου, καὶ Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Φιλήμονος ἐγένετο ἡ καθιερωμένη προσευχή, μεθ' ἧς ἤρξατο ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν τριῶν ὑποψηφίων. Περαιτωθεῖσης τῆς πρώτης ψηφοφορίας ἐξελέγησαν διὰ τὸ τριπρόσωπον ψηφοδέλτιον οἱ Σεβ. Μητροπολίται Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσόστομος, λαβὼν ψήφους 39, Κίτρους κ. Βαρνάβας, λαβὼν ψήφους 19 καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, λαβὼν ψήφους 18.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλογῆς ἤρξατο ἡ ψηφοφορία πρὸς ἀνάδειξιν Ἀρχιεπισκόπου, ἧς περαιτωθεῖσης ἐγένετο ἡ διαλογή τῶν ψήφων, αἵτινες κατενέμοντο ὡς ἐξῆς: Ἐπὶ συνόλου 57 ψηφισάντων ἔλαβον: α) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσόστομος 54 ψήφους, καὶ β) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ 1 ψῆφον. Ἐρρίφθησαν ἐπίσης δύο λευκοὶ ψῆφοι. Διαπιστωθεῖσης οὕτω τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ὑπὲρ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσόστομου ἐξελέγη οὗτος κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ σύνταξις τοῦ Πρακτικοῦ ἐκλογῆς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποῦ ὑπέβαλον τὰ συγγραφήρια αὐτῶν πρὸς τὸν ἐκλεγέντα οἱ Σεβ. Μητροπολίται καὶ ὁ Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Κασσιμάτης. Εἶτα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνεκινώθη εἰς τὸν ἀναμένοντα ἐξῶθι τῆς πύλης τοῦ ἱ. Ναοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐνῶ συγχρόνως ἡ εἰδήσις τῆς ἐκλογῆς ἀνηγγέλλετο διὰ χαρμωσύνων κωδωνοκρουσιῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος παρέδωκε τὴν προεδρίαν τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὸν μετ' αὐτὸν ἔχοντα τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Σεβ. Μητροπολίτην Ὑδρας Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκόπιον, ἀκολούθως δέ, ἀπευθυνθεὶς πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας, εἶπεν τὰ ἐξῆς:

«Ἡ ἐν πνεύματι ἀγίῳ διεξαχθεῖσα σήμερον ψηφοφορία φανεροὶ ὅτι ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ ἱερόχαι ἐπυργάσαμεν σήμερον τὸ ἀσάλευτον τείχος τοῦ περιλαμβανόντος τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἀπὸ τῶν προσβολῶν τῶν ἐναντίων, ἐσφρηλατήσαμεν τοὺς χαλυβδίνους δεσμοὺς τῆς μεταξὺ ἡμῶν ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ εἰλικρινοῦς χριστιανικῆς συνεργασίας, ἵνα ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀποκτήσῃ τὴν ἣν εἶχε πρότερον αἴγλην καὶ τιμὴν καὶ δόξαν».

Ἀκολούθως ὁ παριστάμενος ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης, προσεφώνησε τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον ὡς ἐξῆς:

«Ἡ Πολιτεία χαίρει διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκ-

λογής, διότι αποδεικνύει ομόθυμον τήν θέλησιν ομο-
νοούσης 'Ιεραρχίας. Συγχαίρει δὲ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του
τόν νέον Προκαθήμενον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλά-
δος, ἱεράρχην ἀναλωθέντα εἰς τὴν διακονίαν τῆς Πι-
στεως καὶ διακριθέντα εἰς αὐτήν, ἐπιβαρυνόμενον δὲ
ἤδη καὶ μετὰ τὰ πρόσθετα ἔργα τῆς ἀποκαταστάσεως
τῆς σαλευθείσης γαλήνης εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν
καὶ τῆς ἐπιμόνου καὶ ἐπειγούσης προσπάθειας πρὸς
ἀνακαίνισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ὑπό-
σχεται δὲ ἡ Πολιτεία δι' ἐμοῦ, τακτικοῦ καὶ πιστοῦ
χριστιανοῦ, ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὴν διὰ τὴν
βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινοῦ τούτου, Πολι-
τείας καὶ 'Εκκλησίας, σκοποῦ. Πολλὰ τὰ ἔτη σας
Μακαριώτατε».

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ εἶδησις τῆς ἐκλογῆς ὡς Ἀρ-
χιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τοῦ Σεβ.
Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
κ. Χρυσοστόμου, γνωθεῖσα εἰς τὰ ἀναμένοντα ἔξωθι
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλήθη ἐπροκάλεσε ζωηρότατον
ἐνθουσιασμόν. Αἱ χιλιάδες τῶν χριστιανῶν κληρικῶν
καὶ λαϊκῶν ἐκινήθησαν ἀμέσως πρὸς τὴν εἴσοδον

τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐνῶ αἱ ἰαχαὶ αἰ "Ἄξιος, "Ἄξιος",
«Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία», ἐδόουον τὴν ἀτμόσφαιραν.
Ἀνοιγείσων ἐν τῷ μεταξύ τῶν πυλῶν τοῦ Μητρο-
πολιτικοῦ Ναοῦ εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ ἑκατοντάδες
κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὥστε οὗτος νὰ πληρωθῇ ἀσφυ-
κτικῶς. Ἐν μέσω δὲ ἀτμοσφαιρας ἱερᾶς συγκινή-
σεως καὶ ὑπὸ τὰς συνεχεῖς ἐπευφημίας τοῦ ἐκκλησιά-
σματος ἤρχισεν ἡ τελετὴ τοῦ Μηνύματος, μετὰ τὸ
πέρασ τοῦ ὁποῦο ὁ νέος Προκαθήμενος, ἐν καταφα-
νεῖ συγκινήσει, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐπευφημίας σας ὑπὲρ τοῦ
ταπεινοῦ μου προσώπου. Ἐὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐκδη-
λώσεις ταύτας καὶ διὰ τὴν πίστιν σας καὶ διὰ τὸν σε-
βασμόν σας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Διότι τελευταίος
ἡ Χριστιανικὴ μας Ἐκκλησία ἐδοκιμάσθη καὶ ἐπι-
κράνη καὶ ἔχουεν ἀνάγκην τῆς παρηγορίας σας.
Ἐχουεν πίστιν εἰς τὸν εὐσεβῆ ἡμῶν λαόν καὶ τὸν πα-
ρακαλοῦμεν νὰ εἶναι πάντοτε πιστός, διότι διάφοροι
προπαγανδισταὶ θέλουν νὰ ὑπονομεύσουν τὴν Ἐκκλη-
σίαν. Θὰ ἔχουεν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Θεὸς
ἂς διαφυλάξῃ ὅλους ἐσᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας».

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσοστόμος τελῶν Τρισάγιον πρὸ τοῦ
ἀνδριάντος τοῦ ἔθνομάρτυρος, Χρυσοστόμου Σμύρνης εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν του.

Η ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ

Τῆς 17ῃ Φεβρουαρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος μετέβη, περὶ ἄραν 11ην, εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἔνθα παρέσχε τὴν κατὰ νόμον Διαβεβαίωσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον συνώδευον οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Μητροπολίται Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός, Κορινθίας κ. Προκόπιος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Φωκίδος κ. Ἀθανάσιος, Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος, Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Διονύσιος, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Στυλιανός, Δρυϊνούπολεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης κ. Χριστοφόρος, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Πολύκαρπος, Κίτρους κ. Βαρνάβας καὶ Εἰάνθης κ. Ἀντώνιος, ὁ Ὑπουργὸς Ὀρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γρηγ. Κασσιμάτης καὶ ὁ παρὰ τῆς Ἱερᾶ Συνόδου Βασιλικὸς Ἐπίτροπος καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Καρμίρης.

Ἡ τελετὴ τῆς Διαβεβαίωσης ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησεν ἐν ἀρχῇ δι' ὀλίγων τῶν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Ἀντιβασιλέα, ἀκολουθῶς

δὲ ἐτελέσθη ἡ ἐπὶ τῇ Διαβεβαίωσει Ἱερὰ Ἀκολουθία, ὡς ἑξῆς:

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐδλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ

Ἀμήν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἐσσεβεσάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν Παύλου καὶ Φρειδερίκης, τοῦ Διαδόχου Αὐτῶν Κωνσταντίνου, πάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Στρατοπέδου Αὐτῶν, σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καλῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ

Μετὰ ταῦτα ἐψάλη ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἐν συνεχείᾳ δὲ οὗτος, φέρων τὸν Ἀρχιερατικὸν Μανδύαν, ἐξῆλθε τοῦ Ἱ. Ναοῦ, καὶ ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους καθυρθύθη εἰς τὸν παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἀνδριάντα τοῦ ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης κυροῦ Χρυσοστόμου, οὗτινος ὁ νεοεκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος διετέλεσεν Ἀρχιδιάκονος καὶ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος καί, παριστοιχούμενος ὑπὸ ἑτέρων Ἱεραρχῶν ἐτέλεσε «παραστατικὸν Τρισάγιον», ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως ἀπάντων τῶν παρακολουθησάντων τὴν ὥραϊαν ταύτην τελετὴν.

Ἀκολουθῶς ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μετέβη εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ ὁποίου ἀνέμενεν τοῦτον ὁ Τοποτηρητῆς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός, ὅστις προσεφώνησεν τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον, εὐχηθεὶς αὐτῷ μακροήμερουσιν, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἀπαντῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἠὲ χαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανόν, ἀπευθυνθεὶς δ' ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ συρρέυσαντα ἔξωθι τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου πλήθη ἔδωκεν καταλλήλους ὑποθήκας καὶ συμβουλὰς. Εἶτα ἀνῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἰθούσαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, ἔνθα ἐδέχθη μέχρι τῆς 3.30 ἀπογευματινῆς τὰ συγχαρητήρια Κλήρου καὶ Λαοῦ.

Αὐθημερὸν ἡ Α. Μακαριότης ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος προέβη διὰ τοῦ τύπου εἰς τὰς ἀκολουθῶς δηλώσεις.

«Ἡ Σεπτῆ Ἱεραρχία τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἐπικαλεσαμένη τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου καὶ Τελεταρ-

χικοῦ Πνεύματος, ἠδόκησε ν' ἀναδείξῃ τὴν εὐμὴν ταπεινότητα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἐδλαβῶς ὑποκλινόμενος πρὸς τὴν οὕτω τὰ κατ' εὐὲ οικονομήσαν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἧς ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, ἐν συγκινήσει βαθεῖα καὶ ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἱερῶν μου ὑποχρεώσεων, ἐπωμίζομαι τὸ δυσβάστακτον καὶ πολύμοχθον ἱερὸν τοῦτο καθῆκον, τοῦ ὁποίου τὴν καρποφόρον ἐκτέλεσιν καθιστᾷ δυσχερεστέραν ἢ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων κρίσιμος κατάστασις.

Ὅφειλω δὲ νὰ προσθέσω ὅτι εἰς τὰς θεαρέστους προσπάθειάς μου θὰ ἔχω βοηθοὺς προθύμους καὶ συναπαστάτας θερμοὺς τὴν σεβαστὴν Ἱεραρχίαν, τὴν καθ' ἡμᾶς Κυβέρνησιν καὶ ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

«Συγχαίρω διὰς θεομῶς διὰ τὴν ἐκλογὴν σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία θὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξυψηρετῇ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Ὁσαύτως ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἐκλογῆς ἤρχισαν καταφθάνοντα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν πλῆθος συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων,

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰσερχόμενος εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐκ τῶν ἀνακτόρων.

και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

Οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ

'Αμὴν.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐκφωνεῖ τὴν διαβεβαίωσιν, ἔχουσιν οὕτω:

«*Διαβεβαιούμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι θέλω ἐκπληρώσει τῇ Θεῖα Χάρτι τὰ Ἀρχιερατικά μου καθήκοντα μετὰ πάσης σπουδῆς και δυνάμειωσ τῶν ἀπαρασαλεύτους τοὺς θεῖους και ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς και Συνοδικοὺς Κανόνας και τὰς ἱερὰς Παραδόσεις. Διαβεβαίω δὲ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου πίστιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, τὸ Σύνταγμα και τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου».*

Μεθ' ὃ ἡ Α. Μακαριότης ποιεῖ Ἀπόλυσιν οὕτω:

«*Δόξα Σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναγιώτου και Παναγώμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητροῦς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων και Πανευφύμων Ἀποστόλων και πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι και σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, φιλόανθρωπος και ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον και σῶσον ἡμᾶς».*

Οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ

'Αμὴν.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν και τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρησκευμάτων και Ἐθν. Παιδείας κ. Γρηγ. Κασσιμάτη και ἐπιβαίνων ἀνακτορικοῦ αὐτοκινήτου κατηθύθη εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸν Ναόν, ἔνθα ἐγένετο ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἡ ἐνθρόνισις αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ εἶχον λίαν ἐνωρὶς συγκεντρωθῆ ἄπειρα πλήθη εὐσεβῶν χριστιανῶν, τὰ ὅποια ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου προέβησαν εἰς θερμότητας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ νέου Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας και Ὀρησκευμάτων καταρτισθὲν ἐπίσημον Πρόγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὴν 17ην Φεβρουαρίου 1962, ἡμέραν Σάββατον και ὥραν 11.30', γενήσεται ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρόνισεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ παρισταμένων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων Ἱεραρχῶν.

Θέλουσι παραστῆ ἐν τῷ Ναῷ: Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ Ἀντιπρόεδρος και τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Βουλευταί, ὁ Ἀποκρισάριος και Ἐξάρχος τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων Δογμάτων, οἱ πρῶην Πρωθυπουργοί, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, οἱ Μεγαλόσταυροὶ τῶν Β. Ταγμάτων Σωτήρος, Γεωργίου Α' και Φοίνικος.

Ὁ Πρόεδρος και τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς

Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς και τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας και τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, ὁ Πρόεδρος και ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανις και ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ και Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανις και ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὁ Πρόεδρος και τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὁ Πρόεδρος και τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος και τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανις και ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν και Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ Πρύτανις και ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανις και ἡ Σύγκλητος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ Πρόεδρος και τὸ Προεδρεῖον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Οἱ Πρέσβεις και οἱ Πρεσβευταί, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων και τῆς Βουλῆς, οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Διοικήσεως, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος και τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων, οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων και τῆς Βουλῆς, ὁ Διοικητὴς και οἱ Ὑποδιοικηταὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς και ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁ Διοικητὴς και ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἀνώτεροι Ταξίαρχοὶ τῶν Β. Ταγμάτων Σωτήρος Γεωργίου Α' και Φοίνικος, ὁ Πρόεδρος και ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ὡς και οἱ ἐπίτιμοι ἰσόβαθοι πρὸς τοὺς ὡς ἄνω Δημόσιοι λειτουργοί, ὁ Πρόεδρος και ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, αἱ λοιπαὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων Στρατοῦ, Ναυτικοῦ και Ἀεροπορίας, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Στρατοῦ, οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοὶ και Ἀντιπτεράρχοι, ὁ Ἀντιστράτηγος Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, οἱ ἐν ἀποστρατεία Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοὶ και Ἀντιπτεράρχοι (ἐν στολῇ), οἱ Ὑποστράτηγοι, Ὑποναύαρχοι, Ὑποπτεράρχοι, οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος και τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, οἱ ἐν ἀποστρατεία Ὑποστράτηγοι, Ὑποναύαρχοὶ και Ὑποπτεράρχοι (ἐν στολῇ) οἱ Ταξίαρχοι, αἱ ἀντιπροσωπεῖται τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν και ἀέρα Στρατοῦ, Χωροφυλακῆς, Λιμενικοῦ Σώματος, Ἀστυνομίας Πόλεων, και Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ὁ Πρόεδρος και τὰ μέλη τοῦ Διοικητι-

κοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Γενικοῦ Ἐφόρου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἐφετείων Ἀθηνῶν-Αἰγαίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἐπιμελητηρίων, ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ὁ Διευθυντῆς τοῦ ΟΔΕΠ, ὁ Διευθυντῆς τοῦ ΤΑΚΕ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογοτεχνικῶν Σωματείων, οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Ἀντιπροσωπεῖται τῶν ἐφεδρῶν ἐκ μονίμων καὶ τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν, τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἐθνικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α., Ἀντιπροσωπεῖται τοῦ Σώματος τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν, τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Συμβουλίων τῶν Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματιῶν Ὀργανώσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων, ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις Βορείων Ἑλλήνων, τὰ Προεδρεῖα τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, Ἀντιπροσωπεῖται τῆς Ἑνώσεως Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 1941-1944, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων καὶ αἱ Ὀργανώσεις Ἀλυτρώτων.

Οἱ κ. κ. Ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν, αἱ ἐν Ἑλλάδι Συμμαχικαὶ Ὀργανωτικαὶ Ἀποστολαί, αἱ Ἀποστολαὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θέλουσι κληθῆ, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν. Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος Βουλῆς, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλουσι προσέλθῃ εἰς τὸν Ναὸν τὴν 11.25', αἱ δὲ λοιπαὶ ἀρχαὶ μέχρι τῆς 11.20'.

ΠΕΡΙΒΟΛΗ: Διὰ τοὺς Πολιτικοὺς: Ζακέττα, ἡ βαθέος χρώματος περιβολή. Διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, τοῦ Β. Ναυτικοῦ, καὶ τῆς Ἀεροπορίας: Ἡ προβλεπομένη παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

Εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐνθρονίσεως παρέστη ὁ παρεπιδημῶν Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος.

Ἐψηλῆ ἐπιταγῇ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐξέπροσώπησεν ὁ Μέγας Αὐτάρχης κ. Λεβίδης.

Παρέστησαν ὡσαύτως ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γρηγ. Καδιμάτης, οἱ Ὑπουργοὶ Ἐθν. Ἀμύνης κ. Σ. Κούνδουρος, Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος καὶ Οἰκονομικῶν κ. Δ. Ἀλιμπράντης, ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Παπαρρηγόπουλος, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν κ. Α. Τσουκαλᾶς καὶ Πειραιῶς κ. Π. Ντεντιδάκης καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναόν, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐνθρονίσεως, κατὰ τὴν ὡς ἀκολουθῶς τυπικὴν διάταξιν.

Ὁ Διάκονος

Ἐδλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐδλογητὸς ὁ Θεός...

Οἱ Χοροί.

Ἐδλογητὸς εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὅτε καταβάς...

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον...

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσόστομου, τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν τε ἐνδημούντων καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις αὐτῶν.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Παύλου, τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης ἡμῶν Φρειδερίκης, τοῦ εὐσεβεστάτου Διαδόχου Αὐτῶν Κωνσταντίνου, παντὸς τοῦ Παλατίου, πάσης ἐν τῷ Κράτει Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας, τοῦ κατὰ ξηρὰν, ἀέρα καὶ θάλασσαν φιλοχρίστου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους.

Ὁ Διάκονος

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακουσῆναι...

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...

Ἀκολουθῶς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανός. Ἀρχιμ. κ. Θεόκλητος Φιλιππαῖος ἀνέγνωσεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος φύλλου δημοσιευμένην Συνοδικὴν πρὸς τὸν ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἐγκύκλιον καὶ τὸ, ἐπίσης ἐν τοῖς πρόσθεν ἀναδημοσιεύμενον Β. Διάταγμα «περὶ καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομου». Μεθ' ὃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν ἀπὸ τοῦ θρόνου τὸν ἐνθρονιστήριον αὐτοῦ λόγον, ὃν δημοσιεύομεν, ὡσαύτως, ἐν τοῖς πρόσθεν.

Ἐἶτα, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος γενομένην Ἀπόλυσιν, οἱ χοροὶ ἔψαλον τὴν Ἀρχιεπι-

σκοπικήν Φήμην καὶ τὸν Βασιλικὸν Πολυχρονισμόν.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Μ. Αὐλάρχου κ. Λεβίδη καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων, ἀκολούθως δὲ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν μετέβη περὶ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Φιλοθέης ἀναμενόντων τὴν διέλευσιν τῆς Α. Μακαριότητος εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Ἀνελθὼν ἀκολούθως εἰς τὴν Μεγάλην Αἴθουσαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου, ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια Κλήρου καὶ Λαοῦ μέχρι τῆς 2ας ἀπογευματινῆς

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος ὁ Β', κατὰ κόσμον Θεμιστοκλῆς Χατζησταύρου, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1880 εἰς Ἀιδίνιον Μικρᾶς Ἀσίας. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς τὸ περιώνυμον Πυθαγόρειον Γυμνάσιον Σάμου. Εἶτα ἐσπούδασε Θεολογίαν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε ἀριστεύσας τῷ 1902, ἐν συνεχείᾳ δὲ μετέβη δι' ἀνωτέρας σπουδᾶς εἰς τὸ ἐν Λωζάνῃ Πανεπιστήμιον.

Ἄμα τῇ ἐπιστροφῇ του ἐξ Εὐρώπης ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον ὑπηρετήσας ὡς Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, μεθ' οὗ συνεμερίσθη τοὺς μακεδονικοὺς καὶ λοιποὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Ἐν ἔτει 1910, εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν, ἐξελέγη ὡς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Ἐπισκοπῆς Τράλλεων.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ὑπηρετῶν του, προήγαγε τοῦτον λίαν ἐνωρὶς, ἐν ἔτει 1913, εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας. Ἐν τῇ νέᾳ του θέσει ἀνέπτυξε πλουσιωτάτην ἐθνικὴν δράσιν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Τούρκου διοικητοῦ Ραχμέτ Βέη εἰς θάνατον, ἀνασταλείσης τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τῇ παρεμβάσει τῶν προστατῶν δυνάμεων. Ἐν ἔτει 1919 μετετέθη εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ἐφέσου, ἀποδυθεὶς εἰς νέους ἐθνικοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῶν διωκομένων ὁμοεθνῶν, μόλις κατορθώσας νὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον καὶ τὴν τύχην τοῦ ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, διασωθεὶς ἐπὶ ἀγγλικοῦ πλοίου.

Ἐλθὼν πρόσφυξ εἰς Ἀθήνας διωρίσθη ἀποκριτάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀναλαβὼν τὴν περίθαλψιν τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας προσφύγων. Ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξελέγη Μητροπολίτης Βεροῖας καὶ Ναούσης καὶ ἐν ἔτει 1924 κατεστάθη ὡς Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως, ἐξακολουθήσας νὰ προσφέρῃ καὶ ἀπὸ τῶν θέσεων τούτων τὰς ἐθνικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς κρίσιμους διὰ τὸ ἔθνος χρόνους τούτους.

Τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ἐποίμανεν μέχρι τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος (14-2-1962) ἀναδειχθεὶς διὰ τὴν ἰκανότητά, τὴν σύνεσιν καὶ τὸ

ἦθος αὐτοῦ εἰς φυσιογνωμίαν διεθνοῦς κύρους. Πολλὰκις ἐξεπροσώπησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς διάφορα συνέδρια καὶ ἀποστολάς, ἐσχάτως δὲ προήδρευσε λίαν ἐπιτυχῶς ἐν Ρόδῳ τῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως. Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἶναι μετὰ τὸν Μητροπολίτην Πατάρων Μελέτιον ὁ ἀρχαιότερος Ἀρχιερεὺς ὀλοκλήρου τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, πρὸ διετίας δὲ ἐτελέσθησαν ἐν Καβάλα ἐπιβλητικαὶ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀρχιερατικῆς δράσεως, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχον ἅπανσαι αἱ κατὰ τόπους Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Πλὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς του δράσεως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔσχεν καὶ πλουσίαν συγγραφικὴν ἐργασίαν θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος μετὰ τὴν ἐκλογὴν του παρεχώρησε τὴν κάτωθι συνέντευξίν του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινή».

Ἐρωτήσεις: Σκέπτεσθε νὰ προτείνετε πρὸς μελέτην εἰς τὴν Ἱεραρχίαν ὀρισμένα θέματα διὰ τὴν εἰρηνεύσιν τῆς Ἐκκλησίας;

Ἀπαντήσεις: Αἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας εὐχονται πλειστάκις τῆς ἡμέρας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, πολλὸ δὲ περισσότερο ἐπιθυμοῦν διακαῶς καὶ ἀειποτε ὅπως ἡ ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἔχη ὡς ἔμβλημα τῆς τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ «τὴν πάντα νοὴν ὑπερέχουσαν». Συνεπῶς, ἡμεῖς καὶ ἡ σεπτὴ Ἱεραρχία θέλομεν μελετήσῃ τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ νὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ εἰρήνη εἰς τὸ σύνολον τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀλλοίμονον ἔαν εἶχεν ἐκλείψῃ ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ διηνεκές.

Ἐρ.: Δύνασθε νὰ εἴπητε ποῖα εἶναι περίπου τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ προτείνετε;

Ἀπ.: Τὰ θέματα εἶναι γνωστά. Ἡ προσήλωσις δηλονότι εἰς τὰ ἐλληνοορθόδοξα ἰδεώδη, ἅτινα τὸν τελευταῖον καιρὸν, ὡς μὴ ὄφειλε, ἔχουν χαλαρωθῆ ἐπικινδύνως.

Ἐρ.: Θὰ ἀποβλέψετε ἰδιαίτερος εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ὑφισταμένων κενῶν εἰς ἔμφυχον ὕλικόν τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας;

Ἀπ.: Σύμψασα ἡ Ἱεραρχία ἔνα καὶ μόνον διακαῶς πόθον αισθάνεται νὰ ἰδῇ ἀπάσας τὰς ἐπάλλξεις τῆς ἐλληνικῆς μας Ὀρθοδοξίας ἐπηρεωμένας με στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ, φέροντας πλήρη πνευματικὴν πανοπλίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ φρουροῦν τελεσφόρως τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος.

Ἐρ.: Θὰ ζητήσετε τὴν συμπαράστασιν τῆς Πολιτείας διὰ νὰ ἐδραιώσετε κατὰ τρόπον πλεόν πάγιον τὴν ἡρεμίαν εἰς τὴν ἐλληνικὴν Ἐκκλησίαν;

Ἀπ.: Θὰ παρακαλέσωμεν καὶ θὰ ἀξιόσωμεν πατριωτῶν ὅπως ἡ Πολιτεία ἀντιληφθῇ τὸν μεγάλον προορισμὸν τοῦ ὅπως ἰδιαζούσης μορφῆς θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀναγνωρίσῃ τοῦτον ἀπαξ διὰ παντός ὡς συνάλληλον μετ' αὐτῆς ἀρχὴν ἐν τῷ ἐλληνικῷ

"Εθνε. Οὕτω, θὰ δύναται ἀπροσκόπτως νὰ ἐφαρμοζῇ τὰς εὐαγγελικὰς ἀληθείας, αἵτινες εἶναι αἱ μόναι σῶζουσαι τὸν εὐσεβῆ λαὸν μας.

'Ερ.: Εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ἠκούσθη μεταξύ τῶν ἄλλων καὶ ἡ συγχαρητήριος κραυγὴ «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία». Πῶς κρίνετε τὴν ἐκδήλωσιν αὐτήν;

'Απ.: Ἡ θεοφιλὴς λαγὴ «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία» συνεκλόνησεν ἡμᾶς μέχρι δακρῶν περισσότερο καὶ τῆς κραυγῆς «ἄξιος». Πῶς συγκινήσεως διατρέχουν

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ

«Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέλεξεν σχεδὸν ὁμοφώνως ὡς νέον Προκαθημένον τῆς τὸν Μητροπολίτην Φιλίππων, Θάσου καὶ Νεαπόλεως Χρυσόστομον, κληρικὸν κατὰ πάντα ἄψογον, εὐρυτάτης μορφώσεως, ἀνεπιλήπτου ἡθους καὶ ἀπολαμβάνοντα τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα, ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς αὕτη ἐκλογὴ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν ἐντόνου καὶ γονίμου δραστηριότητος ὁλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ὅλων τῶν προϋποθέσεων πού θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν Κλῆρον νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὴν ὑψίστην ἀποστολήν του, ὡς πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἡγέτου τῆς κοινωνίας μας. Τὸ ἔργον εἶναι μέγα καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ μακρὰς καὶ ἐπιτόνουσ προσποθείας, διότι αἱ ἀνάγκαι πού θὰ πρέπει νὰ καλυφθοῦν εἶναι πολλαὶ καὶ σοβαραὶ. Ἀλλὰ οὐδεμία θυσία εἶναι μεγάλη, ὅταν πρόκειται διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν χειραγώγησιν τῆς κοινωνίας εἰς μίαν ἐποχὴν ὡς ἡ σημερινή, τῆς ὁποίας τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν εἶναι μία γενικὴ κρίσις ἀξιών καὶ συνειδήσεων».

(«Ἀκρόπολις» 15-2-61).

**

«Μὲ ἀνακούφισιν ἐπληροφόρηθη ὁ Χριστιανικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀνάδειξιν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τοῦ Ἁγίου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσόστομου. Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὸ ἄψογον ἦθος, εἰς τὸ ἀνεπιλήπτου παρελθόν, εἰς τὴν εὐρείαν μόρφωσιν, εἰς τὰς διοικητικὰς ἱκανότητας, ἀλλὰ καὶ τὴν Χριστιανικὴν πράξη τῆς νέου προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας. Ὀφείλεται ὁμοίως, κατὰ δεύτερον λόγον καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος συγκεντρώσας κατὰ τὴν τελικὴν ψηφοφορίαν τὴν ΠΑΜΨΗΦΙΑΝ ΣΧΕΔΟΝ τῆς Ἱεραρχίας ἀπέκτησεν αὐτομάτως τὸ ἠθικὸν ἐκεῖνο κύρος πού τοῦ χρειάζεται διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον ἔργον του. Εἶναι πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας, ὅτι διὰ τῆς σάφρονος ψήφου των περιέβαλον τὸν νεοεκλεγέντα ἡγέτην τῆς Ἐκκλησίας μετ' ὅλην τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν διὰ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἤνοιξεν ἡ πρόσφατος ΔΕΙΝΗ ΚΡΙΣΙΣ καὶ διὰ νὰ δυναθῇ νὰ διορθώσῃ γενικώτερα τὰ κακῶς κείμενα.

Ἡ ψήφος τῶν Ἱεραρχῶν εἶναι μία περιφανὴς ἀπόδειξις ἠθικῆς υγείας τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας... Τὴν φορὰν αὐτὴν βεβαίως ζήτημα ἦθος δὲν ἐτίθετο διὰ κανένα ἐκ τῶν ὑποψηφίων, ἐτίθετο ὁμοίως ζήτημα ΛΕΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ τῶν ὑποψηφιοτήτων κατὰ τὰ προκριματικὰ τουλάχιστον στάδια τῆς χθεσινῆς ἐκλογῆς. Καὶ πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὴν κατανομήν των ψήφων των διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ «τριπροσώπου», οἱ Ἱεράρχαι ἀπέδειξαν φρόνησιν καὶ ἀντικειμενικότητα.

(«Βῆμα» 15-2-61).

**

Εἶναι πραγματικὰ, εὐλογία Θεοῦ ν' ἀξιωθῇ κανεὶς νὰ ἐορτάσῃ τὰ πενήνταχρονα τῆς σταδιοδρομίας του. Ὅταν μάλιστα, ἡ σταδιοδρομία αὐτὴ διασταυρώθηκε στὴν τροχιά τῆς μετ' ἀποφασιστικὰ γεγονότα τοῦ Ἔθνους, ὅπως συμβαίνει μετ' ἡ σταδιοδρομία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομου, τότε εἶναι ἐπόμενον ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἐορταζομένου νὰ κριθοῦν μετὰ τὰ κριτήρια πού χρησιμοποιοῦμε γιὰ τοὺς δημόσιους ἀνδρες. Ἐχω μπρῶς μου τὸν

τὴν ψυχὴν μου, διότι ἐκφράζουν τὴν βαθεῖαν καὶ εὐλικρινῆ πίστιν τοῦ λαοῦ μας. Τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην ἐρμηνεύω, ὅπως καὶ εἶναι, ὡς ἀδιάσειστον προμαχῶνα κατὰ πάσης αἰρέσεως καὶ ξενικῆς ἐπιβουλῆς. Διὰ ταύτης ὁ λαὸς διατρανοῖ τὴν ἀδιάσειστον ἀφοσίωσίν του εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ Ἔθνους μας. Διὰ τοῦ «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία» ὁ εὐσεβὴς λαὸς μας στεντορεῖως βροντοφωνεῖ: Ὁρθοδοξία ἴσον Ἑλληνισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς ἴσον Ὁρθοδοξία...

ΟΔ. ΖΟΥΛΑΣ»

ὀγκώδη τιμητικὸ τόμο, πού ἐξέδωκε ἡ ἐπιτροπὴ ἐορτασμοῦ τοῦ ἱωβηλαίου του. Νὰ πῶ ὅτι, σὲ μίαν ἐποχὴ, ὅπου εὐσεβεῖς ἀλλὰ καὶ πονηροὶ τῷ πνεύματι, ζητοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ἐπανασυνδεθῇ μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, — ἀπὸ τὴν ὁποία τόσες λαμπρὲς ἡμέρες εἶδε ὁ Ἑλληνισμὸς, — αὐτὸ τὸ ὑπόδειγμα ταπεινοῦ λευίτη καὶ ἐμπνευσμένου Ἑλληνοῦ, ὅπως προβάλλεται σεμνὰ καὶ ἐντελῶς περιστασιακὰ ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ τόμου, εἶναι ἰδανικὰ πρὸς μίμησιν; Παρακολουθώντας τὴ σταδιοδρομίαν τοῦ ἕως χθὲς Μητροπολίτου Καβάλας καὶ Φιλίππων καὶ ἀπὸ σήμερα ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, βλέπει κανεὶς πόσο ἰδιότυπη ὑπῆρξε ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνοῦ κληρικοῦ, ὅποτε, βέβαια, θέλησε νὰ φανῇ ἀντάξιος πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας: Νὰ διακονήσῃ, δηλαδὴ, τὸν Χριστὸ ὑπηρετώντας συγχρόνως καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ Ἔθνους. Καὶ σ' αὐτὸν τὸν διμέτωπο ἀγῶνα ὁ σεβασμιώτατος Καβάλας ὑπῆρξε ἕνα λαμπρὸ παράδειγμα: Νεαρός διάκονος, κάτω ἀπὸ τὴν ἐμπνευσμένην κηδεμονίαν τοῦ τότε μητροπολίτου Δράμας Χρυσόστομου, — τοῦ μετέπειτα ἐθνομάρτυρος τῆς Σιώννης, — πῆρε μέρος στὸν ἐνθεγερτικὸ ἀγῶνα τοῦ Παύλου Μελά καὶ τοῦ Τσάντου Βάρδα, γιὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς Μακεδονίας ὁ μεγάλος ἐκεῖνος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἰωακὴμ ὁ Γ', δίνοντάς του τὴν εὐλογία του, ὅταν ἐξέλεγε, 30 χρόνων μόνος, μητροπολίτης Φιλαδελφείας, δὲν εἶχε καὶ πολλὰ νὰ τοῦ ὑποδείξῃ γιὰ τὰ καθήκοντα ἐνὸς Ἱεράρχου πού ποιμαίνει ἀλύτρωτον Ἑλληνισμὸν εἶχε εὐτυχῆσει μὲ δῆ, γιὰ λίγα μόνον δευτερόλεπτα, τὰ ὄνειρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ γίνωνται πραγματικότης ἐκεῖ στίς ἀκτὲς τῆς Προποντίδας. Καὶ ἔζησε τὸ δρᾶμα τοῦ ξεριζωμοῦ ἀπ' τὶς ἐστίες τοῦ ἐνὸς καὶ μισοῦ ἑκατομμυρίου μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴ μέθην τῆς ἀναδημιουργίας στὰ μητρικὰ χεῖματα... Ἀληθινὰ, πρέπει νὰ μακαρίζῃ κανεὶς τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Μία τόσο «πλήρης» ζωὴ εἶναι θεῖον δῶρον...

(«Βῆμα» 15-2-61).

**

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος ἀνέδειξε χθὲς τὸν νέον Προκαθημένον. Καὶ τὸν ἐξέλεξε, μετὰ τὴν προκριματικὴν ἐκλογὴν διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου, διὰ τῆς παμψηφίας σχεδὸν τῶν μελῶν τῆς. Ἐπὶ 57 παρισταμένων Ἱεραρχῶν, ἔλαβε ὁ ἐκλεγείς τὰς 54 ψήφους. Ἐχει ὅμως ἰδιαιτέρων σημασίαν τὸ γεγονός αὐτό, διότι, διὰ πρώτην πράγματι φορὰν, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐκλέγεται μετὰ παμψηφίαν.

Ἡ Ἱεραρχία, διὰ τῆς προκριματικῆς ψήφου τῆς, ἐδείξεν, ὅτι εἶχε ταχθῇ κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὲρ τοῦ γηραιοῦ καὶ σεβασίμου Ἱεράρχου, πού τελικῶς, τὸν ἀνέδειξεν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον. Πράγματι κατὰ τὴν ἐν λόγῳ πρώτην ψηφοφορίαν, 39 Ἱεράρχαι εὐρέθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Σεβασμιωτάτου Καβάλας, ἐνῶ ὁ ἕτερος τῶν ὑποψηφίων ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Κοτσώνης ἐτιμήθη μετὰ τὰς ψήφους 14 Ἱεραρχῶν.

Ἡ δοθεῖσα λύσις κρίνεται, ὅτι ἱκανοποιεῖ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως εἶναι διαμορφωμένη σήμερον. Θὰ ἔπρεπε, φυσικὰ, νὰ εἶχε δοθῇ πρὸ ἐνὸς μηνός, ὅτε ὁ νέος Προκαθημένος εἶχε καὶ πάλιν προβληθῇ, διὰ νὰ ὑποστηρικθῇ, ὅμως, τότε ἀπὸ 20 μόνον Ἱεραρχῶν.

Ἡδὴ ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι ἀνάγκη νὰ πλαισιωθῇ ἀπὸ ἱκανοῦς καὶ δραστηρίους Ἱεράρχας, ἀ σ π ι λ ο υ ς κ α τ ἄ π ἄ ν τ α κ αὶ ἀ δ ι α β λ ῆ τ ο υ ς, οἱ ὅποιοι νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὸ δύσκολον δι' αὐτὸν ἔργον τῆς ἐκκλησιαστικῆς

μας ανορθώσεως και να σταθούν δίπλα του, άνευ ύπολογισμών και χωρίς να δρουν με προσωπικά ελατήρια.

«Ας έχει υπ' όψιν της η 'Ιεραρχία, ότι το κράτος και η Κοινή Γνώμη θα παρακολουθήσουν τήν [δράσιν και τήν πολιτείαν αὐτῆς, κατά τρόπον περισσότερο έντατικόν παρά άλλοτε.

Θά πρέπει επίσης η 'Ιεραρχία, πού εξέλεξε τόν νέον 'Αρχιεπίσκοπον, να άποδείξη, ότι η Κοινή Γνώμη, μολονότι δέν ελήφθη υπ' όψιν τó αίτημά της να τύχη τó αρχιεπισκοπικόν θέμα τῆς όριστικής του λύσεως, δέν πρόκειται, από όσα θά γίνουν και θά συμβούν, να άπογοητευθῆ και πάλιν.

Ευχόμεθα πολλά να είναι ακόμη τά έτη του νέου Προκαθημένου. Άλλως τε, γνωστόν είναι, ότι έπεστρατεύθη διά να προσφέρη αὐτήν τήν ύπηρεσίαν εις τó 'Εθνος και τήν 'Εκκλησίαν και ó ίδιος ούδόλωσ ένινήθη από ελατήρια φιλοδοξίας. Άλλά, κανείς δέν ήμπορεῖ να ύποστηρίξη, ότι είναι δυνατόν, εις ήλικίαν 86 ετών, να άποδώση ó σεβαστός αὐτός Ιεράρχης, τά όσα θά άπέδιδε, πρό δύο ή τριών δεκαετίων. Διά τούτο, έπαναλαμβάνομεν, τó βάρος τῆς όλης ευθύνης τó έχει η 'Ιεραρχία, ή όποία θά πρέπει διά τῆς ειλικρινούς και στενῆς συνεργασίας, να έξουδετερώση τó μειονέκτημα τῆς ήλικίας του νέου Προκαθημένου.

Έν πάση περιπτώσει, η θρησκευομένη Κοινή Γνώμη επαγγύρισε χθές τήν έκλογήν του σεβαστοῦ Ιεράρχου, πού έχει ζυμωθῆ με έθνικούς και εκκλησιαστικούς άγώνας και επί τών ήμερών του όποίου ελπίζεται ότι θά άρχισῆ η έξυγιανσις τῆς 'Εκκλησίας και ότι αὐτή θά εὔρη τόν δρόμον, πού θά τῆς επιτρέψη να φθάσῃ εις τó ύψος τῆς επιβαλλομένης περιωπῆς.

U («Έθνικός Κήρυξ») 15-2-62)

**

«Η 'Ιεραρχία τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος συνελθοῦσα χθές εξέλεξε Προκαθημένον της τόν σεβασμιότατον μητροπολίτην Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Χρυσόστομον — Ιεράρχην ἤθους και με μακράν ύπερ τῆς 'Εκκλησίας δράσιν, του όποίου η παρουσία εις τόν αρχιεπισκοπικόν θρόνον θά συμβάλῃ εις τήν γαλήνευσιν τῆς δεινῶς συγκλονισθείσης συνειδήσεως του χριστεπωνόμου πληρώματος. 'Η ανάδειξις του, έξ άλλου, δι' όμορφίας τών εκλεκτόρων του προσδίδει πρόσθετον κύρος και ισχύν διά τήν δημιουργικήν αντιμετώπισιν τών πολλών προβλημάτων, τά όποία άπασχολούν τήν 'Εκκλησίαν».

U («Έλευθερία») 15-2-62)

**

«Η 'Ιεραρχία εξέλεξε χθές, σχεδόν παμφηφεί, τόν Μητροπολίτην Καβάλας κ. Χρυσόστομον ως 'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνών και Πάσης 'Ελλάδος. Ούτω τεματίζεται η κρίσις ή όποία ἤνοιξε διά του θανάτου του άειμνήστου Θεοκλήτου. Ο νέος 'Αρχιεπίσκοπος έχει όλα τά προσόντα άρίστου ποιμένος και τó χριστεπωνόμου πλήρωμα θά τόν περιβάλῃ με τήν άπόλυτον έμπιστοσύνην του. Καί ἤθος και πνευματικότητα και πίστιν και προσήλωσιν εις τούς θεσμούς και άνιδιοτέλειαν διαθέτει. Τά προβλήματα τῆς 'Εκκλησίας τά γνωρίζει και υπό τó βάρος των δέν πρόκειται να καυφή, διότι δέν ρέπει πρὸς συμβιβασμούς. Τό γεγονός δέ ότι άνῆλθεν εις τόν αρχιεπισκοπικόν θρόνον διά τῆς όμοφώνου γνώμης τῆς 'Ιεραρχίας του παρέχει πρόσθετον κύρος και δύναμιν διά να επιδείξη τήν δέουσαν άποφασιστικότητα. 'Η πρόσφατος κρίσις άπέδειξεν ότι η 'Εκκλησία χρειάζεται ώρισμένες μεταρρυθμίσεις, αἱ όποια θά τῆς επιτρέψουν να άπαλλαγῆ πάσης κακῆς εκ του παρελθόντος κληρονομίας και να επιτελέσῃ τήν μεγάλην άποστολήν της. Σήμερον, όπου τόσα ρεύματα προσπαθοῦν να παρασύρουν τούς πιστούς μακράν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, η ἡγεσία τῆς 'Εκκλησίας όφείλει να ἔχη και άρετήν και τόλμην διά να εκδιώξῃ εκ του ναοῦ, όλους τούς υπηρετούντας ἴδια συμφέροντα και άρνούμενους να ακολουθήσουν τήν πορείαν τήν όποίαν εξαράζει η διδασκαλία του Θεανθρώπου. 'Ελπίζομεν ότι ó νέος 'Αρχιεπίσκοπος, περιβαλλόμενος με τήν άγάπην και τόν σεβασμόν του παμνίου του και ἔχων πρόθυμον παραστάτην τήν Πολιτείαν, θά ακολουθῆ τήν όρθήν όδόν του Κυρίου, τήν μόνην δυναμένην να όδηγήσῃ εις τήν έπίτευξιν τών σκοπών τῆς 'Ορθοδοξίας. 'Εκφράζοντες πρὸς αὐτόν τά θερμά μας συγχαρητήρια διά τήν έκλογήν του, ευχόμεθα να ἔχη πάντοτε πρό όφθαλμῶν τού συμφέρον και μόνον τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ 'Εκκλησίας».

U («Καθημερινή») 15-2-62).

«Η χθεσινή δι' όιονει παμφηφίας έκλογή του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος, τιμῆ τήν εκκλησιαστικήν Ιεραρχίαν πού τόν εξέλεξε, καθισχοῦζει τούς φοβηθέντας νέας παρασηνιακάς η και άλλας άνωμαλίας, ύπόσχεται δέ τήν άπρόσκοπον συνέχισιν τῆς άπαραίτητου άνασυγκροτήσεως τών τῆς 'Εκκλησίας, άνευ παρεμβάσεων, άνευ παρεκκλίσεων και άνευ «παρεκκλίσεων». 'Η καλή φήμη του εκλεγέντος άνδρός και αὐτή ακόμη η ήλικία του, τήν όποίαν οἱ πάντες θά σεβασθοῦν, καθώς και η ευρυτάτη του πείρα, έγγυώνται ότι ἤδη μία νέα φάσις ἤνοιξεν ως πρὸς τά τῆς 'Εκκλησίας μας, πρὸς πλήρη πλέον άποκατάστασιν του κύρους της και πρὸς ανώτερον ἠθικόν έξοπλισμόν της διά τά όσα η θρησκεία και τó ἔθνος άναμένουν από τήν ἡγεσίαν και από τó σύνολον του Κλήρου».

U («'Αθηναϊκή») 15-2-62)

**

«Η ανάδειξις, διά παμφηφίας σχεδόν, ενός κολιοῦ και κατά πάντα σεβασίμου Ιεράρχου ως Προκαθημένου τῆς 'Εκκλησίας πρέπει να θεωρηθῆ ικανοποιητική. Πρέπει επίσης να μη δυσαρεστή ακόμη και εκείνους — και ἦσαν πολλοί — πού έπρέσβευον ότι εις τόν αρχιεπισκοπικόν θρόνον ερχοιάετο ν' άνέλθῃ ποιμήν δραστηριώτερος λόγω κατά πολύ νεωτέρας ήλικίας και άδιαφιλονικήτων προσόντων... 'Ητο κυριαρχικόν δικαίωμα τῆς 'Ιεραρχίας να σταθμισῆ όπως εστάθμισε τά πράγματα και τó παρά πολλών θεωρούμενον μέγα προσόν τῆς δραστηρίου ήλικίας να τó κρίνῃ αντίθέτως ως μειονέκτημα κατέναντι του κύρους πού προσδίδει η πολύ προχωρημένη ήλικία του εκλεκτοῦ της. 'Εξ άλλου δέν χωρεῖ άμφιβολία ότι υπό τās διαμορφωθείσας εκ του προηγηθέντος σάλου συνθήκας δέν είναι εύκαταφρόνητον κέρδος τó ότι όμοιούσα η 'Ιεραρχία κατέληξεν εις τήν άπόφασιν της

'Η εκκλησιαστική κρίσις, εις τήν όξειαν τουλάχιστον μορφήν της, τεματίζεται από χθές. Από χθές τó βασικόν θέμα είναι πλέον η αντιμετώπισις τῆς βαθύτερας, τῆς οργανικῆς κρίσεως, η όποία προϋπήρχε τῆς ληξάσης χθές άναταραχῆς. 'Η εὐχή συνεπὸς τῆς κοινῆς γνώμης — δλεων όσαν έξ ειλικρινούς πόνου διά τήν 'Εκκλησίαν τῆς 'Ελλάδος ένδιεφέρθησαν — είναι ν' ασχοληθοῦν οἱ Ιεράρχαι με τήν ἴδιαν σύμπτωσιν πού επέδειξαν χθές και υπό τήν καθοδήγησιν του χθές εκλεγέντος Προκαθημένου εις τó μέγα αυτό έργον. 'Εκκλησία και Λαός και Πολιτεία άποτελοῦν εκ παραδόσεως εις τήν 'Ελλάδα μίαν πολύτιμον ένότητα. 'Η ένότης αὐτή πρέπει όχι μόνον να διαφυλαχθῆ αντι πάσης θυσίας, αλλά και να ενισχυθῆ και να θερμοανθῆ με άμοιβαίαν συνεργασίαν, εκτίμησιν και άγάπην — με μίαν λέξιν χριστιανικότητα.

U («Μεσημβρινή») 15-2-62)

**

«Με αίσθήματα άνακουφίσεως και βαθείας ικανοποίησεως, έπληροφορήθη ó θρησκευόν ελληνικός Λαός τήν εκλογήν του από Φιλίππων κ. κ. Χρυσόστομου, 'Αρχιεπισκόπου τῆς έλλαδικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Τήν ικανοποίησιν δέ αὐτήν εξέφρασε, κατά τόν δημοκρατικώτερον και επιβλητικώτερον τρόπον, τó πληθός του λαοῦ, τó όποιον, συνηγμένο έξω του Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τών 'Αθηνών και άναμένο τó αποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, μόλις έπληροφορήθη τήν άνάρωσιν του Χρυσόστομου εις τόν 'Αρχιεπισκοπικόν Θρόνον, έπεδοκίμασε τήν άπόφασιν τών 'Ιεραρχῶν με τήν μυριόστομον κραυγήν του: «'Α ξιος! 'Α ξιος!».

Και τοιουτοτρόπως άπέδειχθη αληθέστατον αυτό τó όποιον έλέγομεν, από τῆς θέσεως αὐτῆς, τήν 28ην 'Ιανουαρίου, γραφοντες: «...οἱ 'Ελληνες ζητοῦν Χρυσόστομους διά τήν 'Εκκλησίαν των...». Βεβαίως, η 'Ελληνική 'Εκκλησία έχει, εύτυχώς, πλείονας Χρυσόστομους, δηλαδή Ιεράρχαι άποσπένοντας Ιεροπρέπειαν και χριστιανικήν άρετήν, τιμώντας τó ράσον και τιμωμένους από όλους. 'Αλλ' ό Χρυσόστομος ό από Φιλίππων, εκτός αὐτῶν, έχει τó μέγα προνόμιον, πού συγκινεῖ κάθε γνησίαν ελληνικήν καρδίαν, ότι προέρχεται από τó παλαιόν και άνόθευτον πατριαρχικόν κλίμα, τῆς εποχῆς τών μεγάλων εθνικοθρησκευτικῶν παραδόσεων του δουλειόντος Γένους, τó όποιον έξμόρφωσαν μεγάλοι Πατριάρχαι, ως εκείνος ό 'Ιωακείμ ό Γ' ό από Θεσσαλονίκης.

Δι' αὐτό και η πρώτη πράξις του Χρυσόστομου, ως Προκαθημένου τῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας, υπῆρξεν ένα εύλαβικόν προσκύνημα εις τόν άνδριάντα του έθνομάρτυρος Χρυσόστομου, όπου άνέπεμψε δέησιν, ενώ τά πληθῆ των

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Χρυσοστόμου πρώτη συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (22/2/1962).

Η ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τὴν 22αν Φεβρουαρίου ἐ.ε. συνήλθεν εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σ. ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν Προεδρικῶν του καθηκόντων ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσοστόμου. Κατὰ ταύτην παρέστη καὶ ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας κ. Γρηγ. Κασσιμάτης. Ὁ Μακαριώτατος προσφωνῶν ἐν ἀρχῇ τὸν κ. Ὑπουργὸν εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπαξίως ἐδοξολόγησε πρὸ ἡμερῶν καὶ ἔτι δοξολογεῖ τὸν Κύριον, Ὅστις ἠδῶκεν ἐν τῇ πρὸς τὴν ἁγίαν Αἰδοῦ Ἐκκλησίαν ἀγάπην καὶ στοργὴν νὰ ἀρῇ ἀπ' αὐτῆς τὸ βαρὺ πένθος τὸν ἐπ' ἐσχάτων δοκιμασιῶν καὶ νὰ ἐπιαναφέρῃ τὴν εἰρήνην διὰ τῆς δημουρογηθείσης θεωριλοῦς καὶ εὐέλπιδος μεταξὺ τῶν σεβασμίων Ἱεραρχῶν Αὐτῆς ἀδελφικῆς ἐνότητος.

Εἰς τὸ εὐφρόσυνον καὶ βαρυσήμαντον τοῦτο γε-

Ἑλλήνων, περίεξ τῆς Μητροπόλεως, παρηκολούθουν, ἐν κατασκευτικῇ σιγῇ καὶ συγκινήσει, ἀναπολοῦντα τὴν χρυσὴν Μικρασιατικὴν γῆν, εἰς τὴν Ἐφσον τῆς ὁποίας ἔδωκε τὰ πρῶτα δείγματα τῶν ἀρχιερατικῶν ἱκανοτήτων τοῦ ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Ἐς εὐχαριστήσωμεν, λοιπόν, τὸν Κύριον. Ἐχομεν, ἤδη, κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας μας ἄνδρα ἀδιαλλάκτως Ὁρθόδοξον καὶ Ἑλληνα, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλῶς τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχει ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν κομμουνισμὸν καὶ ἀπὸ τὰς δυτικὰς ἐκκλησίας. Ἀπὸ χθές, εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἐγεννήθη ἡ βεβαίωτης, ὅτι ἀρχίζει, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας, περίοδος ἐξυγιάνσεως καὶ ἀνατάσεως, εἰς τρόπον ὅστε ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία, ἐπανευρίσκουσα τὸν δόμον τῆς καὶ τὴν παλαιὰν πνευματικὴν δύναμιν καὶ ἀκτινοβολίαν τῆς, νὰ δυναθῇ νὰ ἀποκρούσῃ τὴν κατ' αὐτῆς ἐπιβουλήν, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ κρυφούς καὶ φανερούς ἐχθρούς τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

(«Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» 15-2-1962).

Ἡ διὰ συντριπτικῆς πλειοψηφίας—σχεδὸν παμφηφίας—ἐκλογὴ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Καβάλλας κ. Χρυσοστόμου, ποὺ ὀρθῶς ἐκρίθη ὡς νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀποκαταστήσασα πλήρως τὴν κλονισθεῖσαν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας...

Διότι, ὑπῆρξε πράγματι: ἰδεωδῶς ἐπιτυχῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως: Ἡ Α.Μ. ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἶναι ἡ πλέον σεβαστὴ καὶ ἐκλεκτὴ προσωπικότης τῆς Ἐκκλησίας με ἰδιωτικὸν βίον κρυσταλλίνως ἐντιμον καὶ ἀσπίλως ἀνεπίληπτον, ἐκκλησιαστικὴν δὲ καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν—πρόχειρος ἀποδείξεις δι' αὐτὴν εἶναι τὸ ὅτι ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος βοηθὸς καὶ συνεργάτης τοῦ Ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης, τὸν ὁποῖον καὶ εὐγνωμότως ἐνεθυμήθη, τελέσας ἅμα τῇ ἐκλογῇ του συγκινητικὸν τρισάγιον ἐπὶ τοῦ μνημείου του, καὶ ἡ καταδίκη του εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ δικαστηρίου Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας—ἡ ὁποία δύναιται ἀφόβως νὰ συγκριθῇ με ἐκείνην οἰουδήποτε Ἱεράρχου.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ Κλήρος, ὁ ὁποῖος με ἀγαλλίασιν καὶ ἱκανοποίησιν ὑπεδέχθη τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐνέπνευσεν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐμπιστοσύνην καὶ σεβασμὸν τὸ θάρρος με τὸ ὁποῖον ἀεγνώρισεν, ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πάσχει» καί, ὅτι «τελευταίως δεινῶς ἐδοκιμάσθη», ἀναμένει, ἤδη ἀπὸ αὐτόν, τὴν ἄμεσον λῆψιν ὅλων ἐκείνων τῶν μέτρων ποὺ θὰ διασφαλίσουν τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἐξυγιάνσιν τῆς κλυδωνισθείσης Ἐκκλησίας.

(«Προσφυγικὸς Κόσμος» 18-2-1962).

γονὸς σοβαρῶς συνέβαλεν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης διὰ τοῦ περιτράνω ἐπιδειχθέντος σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ἐγνωσμένης πραότητος καὶ τῆς δεξιᾶς οἰακοστροφίας κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῶν γεγονότων.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζομεν καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας.

Πεποίθαμεν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, ὡς πιστὸν τῆς Ἐκκλησίας τέκνον, ἡ ἐγκαινιάσασα τὴν Ὑπουργικὴν ταύτην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν στοργὴν, θὰ συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ταύτην, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσω αὐτὴ πλέει ἐν μέσῳ τεταραγμένου πελάγους ζητημάτων, ὧν ἡ λύσις εἶναι ἐπείγουσα διὰ τὴν εὐρυθμίαν καὶ καρποφόρον λειτουργίαν τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς ὄργανισμοῦ.

Τῶν ζητημάτων τούτων ἡ ἀπαρίθμησις ἐξετέθη ἐν τῷ ἐνθρονιστηρίῳ λόγῳ μου καὶ φρονῶ ὅτι ἡ ἐπανάληψις νῦν περιττεῖται.

Ἐς μᾶς ἐπιτραπῆ ὁμως νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων ἡ Ἱερά Σύνοδος θεωρεῖ ἐπείγοντα καὶ ἀπαιτούμενα ταχεῖαν τὴν λύσιν τὰ ἑξῆς: Πρῶτον τὸ τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δεύτερον ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν ἄρθρων τούτου ἐπίσπευσις τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν Μητροπολιτικῶν ἐδρῶν καὶ

Τρίτον τὸ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος θὰ δυναθῇ, ὡς εὐνόητον, διὰ μὲν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Καταστατικοῦ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς λύσεως τῶσων ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Καταστατικοῦ τούτου.

Διὰ τῆς πληρώσεως τῶν χηρευουσῶν ἐδρῶν τῶσων σημαντικῶν Μητροπόλεων καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας περισιῶζεται καὶ ἱκανοποιῦνται τὰ δίκαια παρὰ-πονα τῶν χριστιανῶν καὶ τὸ σωτήριον ἔργον τοῦ Ἐδαγγελίου τίθεται ἐν ἐνεργείᾳ.

Περὶ τῶν ἐπὶ τούτοις νὰ τονισθῇ τὸ βᾶρος καὶ ἡ σημασία τῆς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου Προνοίας. Ὑμεῖς ὡς ἀρμόδιος Ὑπουργὸς καὶ ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ἐν γένει διὰ γενναίας χειρονομίας θὰ ἐπιτελέσητε ἔργον ὄχι μόνον φιλόνηρον, ἀλλὰ καὶ εὐσεβείας, καὶ αὐτόχρονον ἱστορικόν.

Κύριε Ὑπουργέ,

«Ἡ ἐλπίς οὐ κατασχύνει», ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτην διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν πόθων τῆς Ἐκκλησίας, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ τονώσητε ὑμεῖς, ἀφοῦ αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἐνδιαφέροντος ὑμῶν ὑπῆρξαν τῶσων ἐπιτυχεῖς, ὁμοθυμαδὸν οἱ ἄγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱεράν Σύνοδον εὐχόνται ὑπὲρ ἀδιαταράκτου ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς ἡμῶν Ἐξοχότητος.

Ἀντιφωνῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἠψῆθη τὸν Μακαριώτατον ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν Προεδρικῶν του καθηκόντων, ἀνεφέρθη δὲ εἰς τὰ αἰτήματα, τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἀναμένει τὴν λύσιν

παρά τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, «ἐν ἐπί πλέον θέμα, συνέχισεν ὁ κ. ὑπουργός, ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὑποβάλλω ταπεινῶς ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν καὶ τοῦτο εἶναι ἡ προβολὴ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὡς διεθνoῦς παράγοντος, μὲ διεθνῆ ἀποστολήν. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, διὰ μέγα μέρος τοῦ σημερινοῦ κόσμου, διεπιστώθη εἰς τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον τῆς Ῥόδου». Τέλος ὁ κ. ὑπουργός διεβεβαίωσεν δὲ ὅτι τόσον ἡ ἔθνικὴ Κυβέρνησις ὅσον καὶ ὁ ἴδιος προσωπικῶς θὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ πράξουν πᾶν ὅ,τι ἤθελε ζητήσει ἡ Ἐκκλησία, διὰ τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς, πρὸς πλήρωσιν τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἀγίας αὐτῆς ἀποστολῆς.

Ἀποχωρήσαντος μετὰ ταῦτα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὸν Μακαριώτατον προσεφώνησεν ὁ πρῶτος τῆ τάξει τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Σεβ. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε

Τὰ παρόντα μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου μετ' ἐμοῦ καὶ δι' ἐμοῦ ὡς πρῶτον τῆ τάξει ἐν αὐτοῖς, ὑποβάλλουσι τῇ ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἐγκάρδια καὶ θερμοτάτα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπισήμῳ ἀναλήξει τῶν ὑμετέρων καθηκόντων ὡς Προέδρου τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἡ ὁμόφωνος ἐν τῇ πραγματικότητι ἀπόφασις τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἱεραρχίας, ἐν τῇ συνελύσει τῆς δεκάτης τετάρτης τοῦ παρόντος μηνὸς Φεβρουαρίου, δι' ἧς ἐξελέγητε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀποτελεῖ τὴν διατρέψασιν τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἡ ὑμετέρα Μακαριότης θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ψυχικὴν γαλήνην καὶ τὴν χαρὰν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Διότι ὡς εἶναι παγκοίνως γνωστὸν τὴν ἐβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁ εὐλαβὴς Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐξεδήλωσε τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ θλίψιν διὰ τῆς πανδήμου αὐτοῦ συμμετοχῆς εἰς τὴν κηδείαν τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυροῦ Θεοκλήτου.

Μετ' ὀλιγίστας πάλιν ἡμέρας ὑπέστη τὴν πικρίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ.

Νῶν ὁμως εὖρεν ἀληθῆ παρηγορίαν καὶ ἀνεκονοφίσθη πλήρως, βλέπων ἐπὶ τοῦ Ὑψηλοῦ Θρόνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὴν ὑμετέραν πεπνυμένην Μακαριότητα.

Ἡ ὑπερπεντηκονταετῆς ἐπίσημος Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Ἐθνικὴ διακονία καὶ πείρα ἔχει πλουτίσῃ τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ πάντων τῶν πνευματικῶν ἐφοδίων πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῇ νέα ταύτῃ Διακονία.

Βλέπετε ἤδη ἐκ τῆς ὑψηλῆς σκοπιᾶς, εἰς ἣν ἀνήλθετε, πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἔστρεψε πρὸς τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας αὐτῆς.

Τὰ μεγάλα ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἅτινα ἀκριβῶς καὶ καλῶς καθωρίσατε ἐν τῷ ἐνθρονιστικῷ Λόγῳ Ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ τοῦ ἐφημεριακοῦ ζητήματος, μέχρι τοῦ Συνοδικοῦ τούτου Οἰκήματος καὶ τοῦ μι-

κροτάτου Ἱεροῦ Ναῖσκου καὶ τοῦ Ἐφημερίου αὐτοῦ, ἀναμένουσι τὴν προσήκουσαν λύσιν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ταύτης αἰθούσης.

Οἱ τρεῖς Ἐκκλησιαστικοὶ Ὄργανισμοί, οἱ ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ ἐδρευόντες καὶ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος Προεδρευόμενοι ἀναμένουσι τὰς ὑμετέρας κατευθύνσεις ἐπὶ τῶν πολυπλόκων καὶ σοβαροτάτων ὑποθέσεων αὐτῶν.

Ἡ παλλαχόθεν πλησομένη εὐσέβεια καὶ ἠθικὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπεκδέχεται τὴν ταχίστην τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος ἀντίληψιν πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ τῆς ἀσεβείας πολλαπλῶν πληγῶν.

Ἡμεῖς οἱ κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην κοκλοῦντες τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα, ὡς Συνοδικὰ μέλη, εἴμεθα πρόθυμοι συνεργοὶ αὐτῆς, ἵνα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν Συνοδικῶν ἡμῶν καθηκόντων ἐπισχύωμεν αὐτῇ πρὸς εὐδωσιν πάσης προσπάθειας ὑπὲρ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τοῦ εὐλαβοῦς Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Πεποίθαμεν δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ θὰ πράξωσι καὶ οἱ ἐν τῷ μέλλοντι Συνοδικοὶ Ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Καὶ λοιπόν, Μακαριώτατε: Ἀνάλαβε εἰς χεῖρας τοὺς οἴκας τῆς πνευματικῆς Νηὸς τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡμεῖς κοπιηλατοῦντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς συντόνως, θὰ διασχίσωμεν τὰ κύματα τοῦ κλύδωνος καὶ θὰ εὖρωμεν εὐδίων λιμένα, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πολλὰ τὰ ἔτη Σας, Μακαριώτατε».

Ἀπαντῶν ὁ Μακαριώτατος, ἐν συγκινήσει βαθύτατα, ἠὺχαρίστησε τὸν Σεβ. Μαντινείας δι' ὅσα ἐκ μέρους τῶν Σεβ. Συνοδ. Συνέδρων ἀπηύθυνεν αὐτῷ βεβαιώσας ὅτι τόσον ἐκ πίστεως, ὅσον καὶ ἐκ χαρακτῆρος ἀποστέρει τὴν αὐταρχικότητα ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, ἧς θὰ ὑπάρχη διάκονος πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Ἀνέπτυξεν ἐν συνεχείᾳ δι' ὀλίγων τὸ σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ὃ, ὡς εἶπεν, «ἐπιβάλλεται προσκόλλησις πάντων» πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, κατέληξε δὲ τέλος διὰ τῶν ἑξῆς. «Θὰ εἶμαι εὐτυχής, ἐὰν εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου μου ἴδω τὴν Ἐκκλησίαν μας ὁμονοοῦσαν καὶ εἰρηνεύουσαν, ἀκόμη δὲ εὐτυχέστερος, ὅταν αὕτη θὰ ἀκτινοβολῇ εἰς τὸν διεθνῆ ὀρίζοντα εἰς δόξαν Χριστοῦ καὶ ἔπαινον πάντων ἡμῶν. Ἐπὶ τούτοις χαίρω ὅτι ἐν παντὶ στηρίζομαι ἐφ' ὑμῶν».

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, συνῆλθε χθὲς τὴν ἐσπέραν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Καβάλας καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσιν τοῦ κάτωθι ψηφίσματος :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Καβάλας συνελθὼν σήμερον ἐκτάκτως τὴν 15ην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χίλια ἑνεακόσια ἐξήκοντα δύο (1962) ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 19.30' ἐπὶ χαρμοσύνῳ ἀγ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΖΩΗΝ ΕΝ ΝΑΞΩ

(Παρατηρήσεις και σκέψεις επί τῆς θρησκευτικῆς κατάστασεως τῶν κατοίκων τῆς Χώρας Νάξου, κατὰ τὴν δεκαετίαν 1950-1960).

Β'. Καὶ ἡ δυσμενὲς πλευρά.

Ἡ παροῦσα μελέτη σκοπὸν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὴν σημερινὴν πραγματικότητά. Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν καὶ τὰ σκιερὰ σημεῖα τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς τῶν Νάξιων.

1. Καὶ εἰς τὴν Νάξον δὲν ἐκκλησιάζονται τακτικῶς κατὰ τὰς Κυριακάς. Γράφω (καὶ εἰς τὴν Νάξον), διότι ὁ μὴ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς εἶναι μίᾳ κακῇ συνήθεια, μίᾳ ἀσθένεια θὰ ἔλεγον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχουν πολλοὶ ἐκ τῶν σημερινῶν Χριστιανῶν. Διατί νὰ ἀναμένωμεν νὰ ἐξαιρεθοῦν οἱ Νάξιοι; Οἱ τακτικῶς ἐκκλησιάζόμενοι κατὰ τὰς Κυριακάς ἀνέρχονται μόλις εἰς τὰ 10-12%. Ἐπὶ 2400 περίπου κατοίκων τῆς Χώρας—πλὴν τῆς ἐνορίας τῶν Ἀγγιδίων—ἐκκλησιάζονται κατὰ τὰς Κυριακάς, εἰς μὲν τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν 140 περίπου ἄτομα, εἰς δὲ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παντανάσσης 100. Καὶ οἱ λοιποὶ; Πολλοὶ παραμένουν εἰς τὰς οἰκίας των, διὰ νὰ ἀναπαυθοῦν κατὰ τὴν πρωΐαν, καὶ ἄλλοι μεταβαίνουν εἰς τὰ καφενεῖα, τὰ ὁποῖα παραμένουν ὡς μὴ ὄφελον, ἀνοικτὰ κατὰ τὴν ὥραν τῆς Θείας Λειτουργίας—κατόπιν ἀδείας

γέλματι ἐκλογῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καβάλας κ. κ. Χρυσόστομου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀκοῦσαν τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τὰς ὁμιλίαις τοῦ Προέδρου καὶ Δημοτικῶν Συμβούλων

Ο Μ Ο Φ Ω Ν Ω Σ Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Ἐποβάλλει εὐλαβῶς εἰς τὸν Μακαριώτατον κ. κ. Χρυσόστομον τὰ θερμὰ αὐτοῦ συγχαρητήρια, διὰ τὴν ἐπαξίαν ἀνάδειξίν του ὑπὸ τῆς Σεπτικῆς Ἱεραρχίας εἰς τὸν ὑψιστον Θρόνον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐρμηνεύον τὴν καθολικὴν χαρὰν τῆς πόλεως Καβάλας, ἦν ὡς Ἀρχιερεὺς ἐτίμησεν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον (40)ετίαν ἐκφράζει πρὸς αὐτὸν τὰς θερμότερας εὐχὰς καὶ τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας του ἔπραξεν. Καὶ πιστεύει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εὖρεν τὸν Ἀντάξιον Οἰακοστρόφον τῆς τύχης τῆς.

Τὸ παρὸν ἐπιδοθήτω ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ δημοσιευθήτω διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ὁ Δήμαρχος
Δ. ΜΟΥΤΣΙΟΣ

Ὁ Πρόεδρος
ΗΛ. ΤΖΑΡΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ: Ἀγγελίδης Ἀγγελος, Βαβαλέσκος Ἀθανάσιος, Διπλοῦ Μαρία, Ζήκος Ἀστέριος, Ζουμπουλάκης Σωκράτης, Καρασμάνης Φώτιος, Καρασταμάτη Ἑλένη, Κοντομισόπουλος Παῦλος, Λάσκαρης Δημήτριος, Λολίδης Μιχαὴλ, Μαυρομάτης Γεώργιος, Μελίδης Γεώργιος, Σαμοθράκη Μαρία, Ταμαμίδης Παναγιώτης, Τάτσης Γεώργιος, Τζανέτος Φώτιος, Τζενεβράκης Νικόλαος, Τσαουσιδης Σεραφεῖμ, Φουρτούνας Σάββας.

τῆς Ἀστυνομίας—πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ταξιδιωτῶν, ἀφοῦ δυστυχῶς τὸ πλοῖον φθάνει ἐκ Πειραιῶς τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς. Μερικοὶ ἐνίοτε, κατὰ τὸ θέρος, δημιουργοῦν καὶ διαφόρους ἐκδρομὰς, ἐπὶ τῆς νήσου, ἢ εἰς τὰς πέριξ τῆς Νάξου νήσους. Τοιοῦτοτρόπως 85% περίπου τῶν κατοίκων δὲν ἐκκλησιάζονται.

Καὶ ὅμως: Ἀνέκαθεν οἱ Χριστιανοὶ ἐπεδίωκον τοιαύτας συνάξεις, εἰς τὰς ὁποίας, ἐὰν δὲν ἠδύνατο πάντες ἀνεξαιρέτως νὰ ἔλθουν, συνήρχοντο ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι... Ἡ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος σὺνάξις τῶν Χριστιανῶν, γινομένη εἰς τιμὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς του καὶ τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκχύσεως τοῦ Πνεύματός του ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ ἐμπρακτον ὁμολογίαν ἐκ μέρους αὐτῶν πίστεως καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον του καὶ συνδέονται οὗτοι διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς εὐγνωμοσύνης ταύτης πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν Χριστόν⁴.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Νάξιος Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἐρμηνεύων τὰς σχετικὰς κανονικὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας σημειώνει: «Οἱ Χριστιανοὶ νὰ μὴ μεταχειρίζονται τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν ἄλλων ἑορτῶν εἰς μέθας, παιχνίδια, τραγοῦδια καὶ ταραχὰς, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ πηγαίνουν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἀκροάζονται τὰ θεϊκὰ λόγια, εἰς τὸ νὰ ἀναγινώσκουν τὰ ἱερὰ βιβλία καὶ ἄλλας ἀγαθοεργίας νὰ κάμνουν»⁵.

2. Οἱ περισσότεροι ὅμως δὲν ἐκκλησιάζονται, διότι δὲν ἔχει καθιερωθῆ ἡ Κυριακὴ ἀργία. Ἐνεκα δὲ τούτου μεταβαίνουν οὗτοι εἰς τὰ καταστήματα των, τὰ ὁποῖα ἐτοιμάζουν διὰ νὰ ἀνοίξουν μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν! Οἱ κουρεῖς, διὰ νὰ καλλωπίσουν τοὺς καθυστερήσαντας, οἱ διάφοροι ἐπαγγελματίαι κρεοπῶλαι, ἰχθυοπῶλαι κ.λ.π. διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς πελάτας των—πάντοτε κυριῶς πρὸ τῆς κεκανονισμένης ὥρας, οἱ ἐν τῷ λιμένι ἐργαζόμενοι διὰ τὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων... Νὰ συνεχίσω; Πάντες σχεδὸν ἐργάζονται! «Ἡ ὑπαιθρος, σημειώνει εἰς ἀρθρογράφος, ὑποφέρει ἀπὸ ἕνα χρόνιον νόσημα, τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν καὶ θε Κυριακὴν. Οἱ περισσότεροι ἀγρόται, ἐπαγγελματίαι, ἐργατοῦπάλληλοι, ἐργάζονται καὶ καθὲ Κυριακὴν, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν. Τὸ πρᾶγμα ἴσως φαίνεται περίεργον ἢ ἀναληθές, ὑπερβολικὸν ἢ ἄνευ σημασίας. Εἶναι ὅμως σοβαρὸν καὶ ἄκρως ἐνδιαφέρον. Πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἔχει θιγῆ χωρὶς ὅμως τὸ Κράτος νὰ ἐπιληφθῆ ἐπισημῶς, ὥστε νὰ λυθῆ ριζικῶς τὸ θέμα αὐτό⁶. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἱεροὶ

4. Παναγ. Ν. Τρεμπέλα. Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Ἀθῆναι 1955, σελ. 542.

5. Πηδάλιον. Ἐν Ἀθῆναις 1889. Ἐρμηνεία τοῦ ΚΘ' κανόνος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Τοπικῆς Συνόδου.

6. Κοσμᾶ Ἀντωνοπούλου. Ἡ Κυριακὴ ἀργία καὶ αἱ λαϊκὰ ἀγοραί. Περ. «Ἀκτῖνες» 1958, σελ. 454.

Ναοί παραμένουν κενοί σχεδόν πρὸς μεγίστην ψυχικὴν βλάβην τῶν Χριστιανῶν, ἀνυπολόγιστο θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας.

3. Ἀνάλογος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκκλησιαζομένων εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων εἰς τὰ μυστήρια τῆς Μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς Θείας Κοινωνίας. Πολλοὶ ἀφίνουν ἀνεκμεταλλεύτους τὰς εὐκαιρίας τῶν Ἐορτῶν καὶ λοιπῶν πνευματικῶν σταθμῶν τῆς Ἐκκλησίας. Πάσχουν ἀπὸ θρησκευτικῆν ἀδιαφορίαν βαρυτάτης μορφῆς. Δὲν εἶναι ὅμως ἀνεπίδεκτοι θεραπειᾶς. Δύο σοβαραὶ προσπάθειαι μου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν μὴ τακτικῶς ἐκκλησιαζομένων καὶ ἐπομένως τῶν μὴ κοινωνούντων τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ἔμειναν ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἴσως ἐξ ἀγνοίας ἢ κακῆς συνήθειας, ἐκ πλάνης ἢ ἀδιαφορίας, παραμένουν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ βάθος ὅμως θέλουν νὰ γίνουν πάλιν ζωντανὰ μέλη αὐτῆς καὶ ποθοῦν νὰ τακτοποιηθοῦν. Πράγμα ὅπερ διδάσκει, ὅτι ἡ μετὰ δακρῶν νοουθήσις ἐνὸς ἐκάστου πιστοῦ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον μέσον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ χρησιμοποιῆ ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία. Μήπως εἰς αὐτὸ κυρίως δὲν ὀφείλεται ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου; Ἐνθυμηθῶμεν τί ὑπεθυμίζει εἰς Μίλητον, πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, δίδων πρὸς αὐτοὺς τὰς τελευταίας του ποιμαντορικὰς νοουθесίας: «γρηγορεῖτε, μνημονεῦοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νοουθετῶν ἕνα ἕκαστον».⁷ Πρὸς τὸν τομέα δὲ αὐτὸν ἰδιαιτέρως καλεῖται ἡ Ἐκκλησία νὰ στραφῆ πρὶν εἶναι πολὺ ἄργά, λόγῳ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν Χριστιανῶν ἐξ αὐτῆς, ἕνεκα τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ὑλιστικῶν ιδεῶν.

4. Τὸ κακὸν τῆς γυναικειᾶς ἀμφίσεως καὶ ἐφάνισεως τῶν γυναικῶν, ἔχει καὶ εἰς τὴν Νάξον τὴν σεβαστὴν μερίδα του. Πολλαὶ γυναῖκες τῆς Χώρας—ὡς καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς πατρίδος ἡμῶν—δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀντιληφθῆ τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἔχουν ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των πρώτον καὶ τῶν ἄλλων ἔπειτα. Καὶ τολμοῦν καὶ ἐμφανίζονται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἢ ἄλλων μυστηρίων γάμων, βαπτίσεων κ.λ.π. μὲ ἀμφίσεις καὶ πρόσωπα καὶ γενικὴν ἐμφάνισιν κάθε ἄλλο ἢ κατάλληλον διὰ τὸν χώρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Λόγοι δικαιοσύνης ἐπιβάλλουν νὰ ἀναγνωρισθῆ ὅτι ἡ θερμὴ καὶ ἐπίμονος σύστασις τῆς Ἐκκλησίας διὰ μίαν σεμνὴν καὶ εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν ἐν τῷ Ναῷ τῶν γυναι-

κῶν τῆς Χώρας, εὔρεν ἀπήχησιν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἢ παραγγελία αὐτή.

5. Εἰς κοινωνίαν 2400 περίπου ἀνθρώπων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὑπάρχουν οἱ μέθυστοι καὶ οἱ βλάσφημοι. Καὶ ἡ Χώρα ἔχει τοὺς ὀλίγους ἐκείνους δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶναι κυριευμένοι ἀπὸ τὰ πάθη τῆς μέθης ἢ τῆς βλασφημίας. Εἶναι ἐλάχιστοι. Πλὴν ὅμως ἡ παρουσία των ἀποτελεῖ φαινόμενον ὄχι εὐχάριστον, πρὸ παντὸς διὰ τὸ κακὸν παράδειγμα, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ διὰ τὴν νεολαίαν.

6. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον χρήζει ἀμέσου καὶ ἰδιαιτέρας μερίμνης ἐκ μέρους ὄλων τῶν ἀρμοδίων παραγόντων καὶ δὴ τῆς Ἐκκλησίας, Ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, εἶναι ἡ νεολαία τῆς Χώρας. Ἐννοῶ καὶ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας. Χρήζει ἰδιαιτέρας μερίμνης, διότι ἡ νεολαία τῆς Νάξου δὲν ἀκολουθεῖ τελευταίως καλὸν δρόμον, ἐκτὸς βεβαίως τῶν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Ἴσως ἕνεκα τῆς γενικῆς παρακμῆς τῶν ἠθικῶν ἀξιών, ἴσως διότι οἱ ἐκ τῶν χωρίων μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι παραμένουν ἐν τῇ Χώρα ἀνευ τῆς πατρικῆς καὶ μητρικῆς ἐπιβλέψεως, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι παρατηροῦνται ἐνίοτε γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν παραφονίαν εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄλλα συντηρητικὴν Ναξιακὴν κοινωνίαν.

7. Οἱ ἐλάχιστοι παρασυρθέντες ἀπὸ τοὺς Χιλιαστὰς ἢ τοὺς Πεντηκοστιανούς εἰς τὰς ἐνορίας Ἀγγιδίων, Δαμαλᾶ, καὶ Μονῆς, ἐπιδροῦν δυστυχῶς διὰ τοῦ παραδείγματός των δυσμενῶς διατὶ ὄχι καὶ τῆς ἐν τῷ κρυπτῷ προπαγάνδας των; καὶ συντελοῦν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀντικλησιαστικοῦ πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἀμβλυνσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος. Ἰδιαιτέρως μεταξὺ τῶν λαϊκῶν καὶ ἀμορφῶτων μαζῶν τῆς ὑπαίθρου, ἐνθα δροῦν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Δὲν λέγω ὅτι πάντες παρακολουθοῦν τὴν διδασκαλίαν των, ἢ υἰοθετοῦν πλήρως τὰς πλάνας των. Αὐτὸ δὲν συμβαίνει. Δημιουργεῖται ὅμως ἐν κλίμα ἀμφιβολίας καὶ ψυχρότητος μεταξὺ αὐτῶν καὶ μαραίνεται ὁ ζῆλος των. Ἐὰν δὲ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ διάφορα σκάνδαλα, τὰ ἐνίοτε παρουσιαζόμενα, ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις εἰς ποῖον ἀντιθρησκευτικὸν καὶ ἀνθεθνικὸν περιβάλλον διάγουν πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων. Θὰ ἔλεγον ὅτι διὰ τοὺς τοιοῦτου εἶδους Χριστιανούς ἐγράφη τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀποκαλύψει τοῦ Θεολόγου: «οἶδα σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός».⁸ Εὐρίσκονται οὗτοι εἰς μίαν μέσσην κατάστασιν, εἰς ἕνα πνευματικὸν λήθαργον καὶ παραμένουν ἔξω τῶν συνάξεων τῆς Ἐκκλησίας. (Συνεχίζεται) Ἄρχιμ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ

7. Πράξ. Κ' 20,31

8. Ἀποκ. Γ' 3,15

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«'Ασάλευτον τείχος» και «χαλύβδινοι δεσμοί».

Ἡ ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γενομένη ὁμοφώνως ἐκλογή τοῦ Νέου Προκαθημένου Αὐτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἐξιστοροῦν τὰ δέοντα αἱ πρῶται σελίδες τοῦ παρόντος τεύχους τῆς «Ἐκκλησίας», ἀπέδειξε τὴν ἀρραγῆ ψυχικὴν ἐνότητα τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν μας, οἵτινες διὰ τῆς ὁμοφώνου ψήφου των συνετέλεσαν εἰς τὴν κατάπαισιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σάλου, ὅστις ἐσχάτως, ὡς μὴ ἄφελε, συνετάραξε τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὡς ἐτόνισεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος εὐθὺς μετὰ τὴν πανηγυρικὴν Αὐτοῦ ἐκλογήν, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ὁμοφώνου ψήφου των ἐπόρωσαν «τὸ ἀσάλευτον τεῖχος», τὸ προφυλάσσαν τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν «ἀπὸ τῶν προσβεβλῶν τῶν ἐναντίων» καὶ «ἐσφυρηλάτησαν τοὺς χαλύβδινοὺς δεσμοὺς τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ εὐκρινεῶς χριστιανικῆς συνεργασίας, ἵνα ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀποκτήσῃ τὴν ἣν εἶχε προτέραν αἴγλην, τιμὴν καὶ δόξαν».

Ἡ ἐνότης αὕτη καὶ τὸ καθ' ὅλον ὕψηλόν φρόνημα, ὅπερ παρουσίασεν ἡ Σεπτῆ Ἱεραρχία ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς καταπάσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σάλου, εἶναι ἐγγύησις, ὅτι πάντες οἱ Σεβ. Μητροπολίται θὰ συσπειρωθοῦν ὡς γράφομεν καὶ ἐν τῷ κερῶ ἀθροῦ περὶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ἵνα μὲ ἀδελφικὴν ἐν Χριστῷ συνεργασίαν ἀντιμετωπίσουν τὰ ποικίλα προβλήματα, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς ποικίλους ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς κινδύνους, αἵτινες ἀπειλοῦν ταύτην καὶ τῶν ὁποίων ἀρίστην ἐπίγνωσιν ἔχει ὁ Μακαριώτατος, ὡς ἀποδεικνύει ὁ ἐν τοῖς πρόσθεν δημοσιεύμενος Ἐνθρονιστήριος Αὐτοῦ Λόγος.

Ἐμφορεῖται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογήν του καὶ πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν μέγαρον, προέβη εἰς μίαν, ἐνέργειαν, ἣτις προσέκαλεσε εὐχὴ συγκινήσεως οὐ μόνον εἰς τὰς χιλιάδας τοῦ λαοῦ, ὅστις περιστοιχίζεν αὐτὸν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Πανελλήμιον. Ὁ Μακαριώτατος, λίαν συγκεκριμένως, μετέβη περὶ καὶ ἐστάθη πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου Σιμωνίου, διὰ νὰ ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς πρὸς τὸν μέγαν ἐκεῖνον πνευματικὸν του πατέρα. Δακρῶν ἐγονυπέτησε πρὸ τοῦ ἀνδριάντος καὶ βοηθοῦντων καὶ τῶν παρισταμένων Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων ἐτέλεσε Τρισάγιον εἰς μνήμην τοῦ Ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ Μακαριωτάτου δὲν ἔφερε μόνον τὴν σκέψιν μας εἰς τὸν ἐνδοξον ἐκεῖνον Ἱεράρχην, ὅστις ἐθυσίασε τὸν ἑαυτὸν του ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν

του τέκνων καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, ἀλλ' ὑπῆρξε καὶ ἀρίστη ὑπόμνησις τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ Μακαριώτατος, ὡς δεχθεὶς τὴν χειροτονίαν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐθνομάρτυρος καὶ χρηματίσας ἄμεσος βοηθὸς καὶ συνεργάτης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἐμφορεῖται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, ὃν οὐ ἐνεφορεῖτο καὶ ἐκεῖνος. Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ τὸ πολλακῶς ἐπιδειχθῆναι ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου κατὰ τὴν πολυκῶμαντον αὐτοῦ σταδιοδρομίαν πνεῦμα τῆς μέχρους αὐτοθυσίας προασπίσεως τῶν δικαίων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους.

Πρέπει νὰ ἀξιοποιηθῇ.

Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου συγκέντρωσις χιλιάδων λαοῦ εἰς τοὺς περὶ τὸν ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν χώρους, ὡς καὶ ἡ βαθεῖα ἱκανοποίησις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, μετὰ τοῦ ὁποίου τὰ συγκεντρωθέντα πλήθη ὑπεδέχθησαν καὶ ἐχαιρέτισαν τὸν τεματισμὸν τῆς προσφάτου ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐμφορεῖται ὑπὸ αἰσθημάτων εὐκρινεῶς καὶ πηγαίας ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν.

Ἡ διαπίστωσις αὕτη καθιστᾷ ἔτι βαρύτερας τὰς ἐναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑποχρεώσεις τῶν ἀρμοδίων παραγόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας. Ὅσοι ἔχουν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ συνεργασθοῦν ἐνδελεχῶς καὶ εὐκρινῶς διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαὸν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων εὐκαιριῶν, ἵνα ὁ σύνδεσμός του μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἀποβῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον γόνιμος καὶ καρποφόρος. Ἡ ἔμφυτος καὶ πατροπαράδοτος ἀγάπη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι φαινόμενον μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον καὶ πρέπει νὰ ἀξιοποιηθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον.

Τὸ μοναδικὸν θεμέλιον.

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Νέον Δελχὶ ὀμιλεῖ» ἐκδοθὲν προσφάτως ὑπὸ τοῦ Visser't Hooft βιβλίον εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον, οὐ μόνον διότι παρουσιάζει τὰ πορίσματα τῆς ἐν Ἰνδίας συνελθούσης κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον Γ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ διότι παρουσιάζει τὴν ὁλον ἐξελιχθεῖσαν ἀφύπνισιν τοῦ ἐνδιαφερόντος τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Παράδοσεως.

Ὅτω χαρακτηριστικὴ εἶναι, πρὸς τοὺς ἄλλους, ἡ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διακήρυξις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν «εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ διὰ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐδόθη ἡ πρώτη Βιβλικὴ Ἀποκάλυψις καὶ διεκηρύχθη καὶ ἐξησφαλίσθη περαιτέρω διὰ τῶν κοινῶν ἱστορικῶν ὁμολογιῶν καὶ συμβόλων τῆς πίστεως, ἰδίως διὰ τὰ ἀποστολι-

κοῦ καὶ τοῦ τῶν Συνόδων Νικαίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως», δηλαδή τῶν δύο πρώτων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ἡ διακήρυξις αὕτη ἐπιβάλλει ἔνθεν μὲν ὅπως ἐκφράσωμεν θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὰ μέλη τῶν ἐν τῇ Συνελεύσει ταύτῃ Ὁρθόδοξων Ἀντιπροσωπειῶν, ἅτινα σπουδαίως συνεβάλοντο εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Προτεσταντῶν υἰοθέτησιν τῆς διακηρύξεως ταύτης, ἐτέρωθεν δὲ ὅπως ἐκδηλώσωμεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι συντόμως οἱ κύκλοι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν θὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ὄχι μόνον αἱ δύο πρώται, ἀλλ' αἱ ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι εἶναι τὸ μοναδικὸν θεμέλιον μιᾶς ὀραλιστικῆς—καὶ οὐχὶ οὐτοπιστικῆς—Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Αὐθέρμητος καὶ πηγαία ἀντίδρασις.

Ὁ πρόσφατος ἐκκλησιαστικὸς σάλος, ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ἔδωκεν ἀφορμὴν, ὥστε νὰ ἐκδηλωθοῦν τὰ ἐναντι τοῦ Κλήρου αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

Βεβαίως δὲν ἔλειψαν τὰ παραδείγματα ἐφημερίδων τινῶν, αἱ ὁποῖαι, ἐπωφελοῦμαι τοῦ σάλου ἢ τοῦ παραδείγματος ὀλίγων κληρικῶν ἀναξίων τῆς ἀποστολῆς των, ἠθέλησαν νὰ δημοσιεύσουν ὀλόκληρα μωχιστορήματα, ἀποσκοποῦντα εἰς τὸν κλονισμόν τοῦ πρὸς τὸν ἱερόν Κλῆρον ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Ἄλλ' εἶναι πρὸς τιμὴν ἄλλων ἐφημερίδων, αἵτινες ὅλως αὐθορμήτως καὶ πηγαίως ἀντέδρασαν εἰς τὴν τακτικὴν τῶν ἱεροκατηγόρων συναδέλφων των καὶ ἠθέλησαν νὰ περιφρουρήσουν τὸν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπάρχοντα σεβασμὸν πρὸς τὸν ἱερόν Κλῆρον, ὅστις εἶναι ὁ φορεὺς τῆς Ἐθνοποιῶν δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας μας. Οὕτω λ.χ. ἡ «Μεσημβρινή» εἰς σειρὰν ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὅταν λάμπῃ ἡ Ὁρθοδοξία» παρουσιάζει ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν ἑαυτοὺς «εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἀνθρώπου» κ.ο.κ. Ὡσαύτως ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» εἰς σειρὰν δημοσιευμάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Τιμημένα ράσα» παρουσιάζει τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν δεκάδων ἡρωϊκῶν καὶ ἐκλεκτῶν μορφῶν τῆς Ὁρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἀναμφιβόλως τὰ δημοσιεύματα ταῦτα προσφέρουν ὑψίστας ὑπηρεσίας οὐ μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐμφοχούμενον Ἔθνος.

«Ἠκτινοβόλησεν εἰς τὸν κόσμον ὀλόκληρον».

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐδρῶπης συγκληθησομένη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1963 Παγκόσμιος Ἐκθεσις Βυζαντινῆς καὶ Ἐυρωπαϊκῆς Τέχνης, οὐ μόνον εἶναι τιμὴ διὰ τὴν Πατρίδα μας, ἥτις εἶναι θησαυροφυλάκιον πολιτικῶν πνευματικῶν θησαυρῶν, τοὺς ὁποίους ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς οἱ πατέρες μας, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλει εἰς πάντας τοὺς Ἑλληνας—κυβερνητικοὺς καὶ ἐξωκυβερνητικοὺς—ἀρμοδίους μεγάλας ὑποχρεώσεις καὶ βαρύντατα καθήκοντα.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ πρέπει νὰ καταβληθῇ, ὥστε ἡ Ἐκθεσις αὕτη νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀντιπροσωπευτικὴ. Ὅθεν οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀρισθέντες ὡς μέλη τῆς σχετικῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, οἵτινες θὰ φροντίσουν διὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴν ἐκθεμάτων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου, ἄς φροντίσουν ὥστε νὰ μὴ ἐξαρθῇ μία μόνον πτυχή ἢ περίοδος τῆς Βυζαντινῆς ἢ Ἐυρωπαϊκῆς Τέχνης εἰς βάρος τῆς ἄλλης, ἀλλὰ νὰ προβληθοῦν πᾶσαι αἱ κυριώτεραι πτυχαὶ ταύτης καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἐμφανίζοντα τὰς μεταξὺ αὐτῶν συναρτήσεις ἢ ἐπιδράσεις. Ὅταν συμβῇ τοῦτο μετὰ πάσης ἐπιμελείας, ἀσφαλῶς διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν θὰ διαπιστωθῇ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Βυζαντινὴ Τέχνη, ἥτις κορυφοῦται εἰς τὸν τομέα τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, «ἔλαμψε μὲ μίαν ἀσύγκριτον λάμπην καὶ ἠκτινοβόλησε εἰς τὸν κόσμον ὀλόκληρον» καὶ οὕτω κατέστη «ἡ μεγάλη μυσταγωγὸς ὄλου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου», ὡς ὀμολόγησεν ὁ γάλλος Καθηγητῆς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Κάρολος Ντῆλ.

Πηγὴ περισυλλογῆς καὶ ἐσωτερικοῦ πλουτισμοῦ.

Ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἔχει τονισθῇ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, ὁ θαυμασμός καὶ ἡ νοσταλγία τῶν ἑτεροδόξων διὰ τὴν ὀρθόδοξον λατρείαν ὀλονὲν γίνεται μεγαλύτερος καὶ ἐκδηλοῦται συχνότερον.

Νέα πρόσφατος ἐκδήλωσις τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς νοσταλγίας ταύτης εἶναι οἱ ἐξῆς λόγοι τῆς γερμανικῆς «Παλαιοκαθολικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐφημερίδος» (Alt-Katholische Kirchenzeitung), ἥτις ἐν φάλλῳ αὐτῆς τοῦ τρέχοντος μηνὸς λέγει μεταξὺ ἄλλων περὶ τῆς βυζαντινῆς λειτουργίας τὰ ἐξῆς: «Εἰς οὐδεμίαν περίστασιν πρέπει τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ἡ Βυζαντινὴ Ἐκκλησία, νὰ ἀπολέσωμεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἢ νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀπομακρυσμένην. Ἡ πλουσία ζωῆς, ἥτις ἀποκαλύπτεται εἰς τὰς λειτουργικὰς τελετὰς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, πρέπει πάντοτε καὶ διὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Δύσεως νὰ παραμένῃ μία πηγὴ τῆς περισυλλογῆς καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ πλουτισμοῦ».

Εἶναι περιττὸν νὰ τονίσωμεν, ὅτι αἱ τοιαῦτα ἐκδηλώσεις τῶν ἑτεροδόξων καθιστοῦν ἔτι μεγαλύτεραν τὴν ὑποχρέωσιν ἡμῶν, ὅπως καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς περιφρούρησιν, ἀξιοποίησιν καὶ προβολὴν τοῦ πλοῦτος καὶ τῶν θησαυρῶν τῆς λατρείας μας.

Τὸ θεμέλιον τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ.

Καθ' ἃ μετέδωκεν ὁ διεθνὴς Τύπος, εἰς τὰ πλαίσια τῆς δράσεως τῆς «Ὀνέσκο» ἐπιδιώκεται ἡ δημιουργία μιᾶς νέας διεθνοῦς ἀνθρωπιστικῆς κινήσεως, ἥτις θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ πάσης παραδόσεως καὶ ἀθθεντίας τοῦ παρελθόντος καὶ θὰ στηρίζεται οὐχὶ ἐπὶ τῆς παραδεδομένης πίστεως, ἀλλὰ ἐπὶ νέων κατευθύνσεων καὶ νέας περὶ ἀνθρώπου ἀντιλήψεως.

Ἄλλ' ὡς εἶναι πρόδηλον, ἡ κίνησις αὕτη ἔχει οὐτοπιστικὸν καὶ χιμαιρικὸν χαρακτήρα. Ἡ πείρα

του παρελθόντος απέδειξεν, ότι πάσα οθμανιστική και ανθρωπιστική προσπάθεια, ήτις δέν στηρίζεται ἐπὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνθρωπολογίας, διευκολύνει τὸν ἄνθρωπον νὰ γίνῃ δούλος τῶν παθῶν του, οδηγού-μενος εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ «ὑπανθρώπου», τῆς ἀποθηριώσεως, τῆς «παλιμβαρβαρώσεως» καὶ τοῦ «νεοβαρβαρισμοῦ». Εἶναι καιρὸς ἐπὶ τέλους νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν, ὅτι μόνον ἡ ὀρθόδοξος ἀντίληψις περὶ τοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ συνδεδεμένου ἐν Χριστῷ ἀνθρώπου ὡς κορυφαίας ἐν τῷ κόσμῳ ἀξίας εἶναι τὸ θεμέλιον τοῦ ἀληθοῦς Ἀνθρωπισμοῦ.

« Ἔτος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς ».

Ἡ Ἐνωσις Συνοναίων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 40ετίας ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς θὰ ὀργανώσῃ κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας τὸ « Ἔτος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς » διὰ τελετῶν καὶ συγκεντρώσεων, ὥστε « νὰ ἐκδηλωθῇ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων τῶν μαρτύρων τῶν ἀγωνισθέντων καὶ θυσιασθέντων εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους χάριν τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας καὶ νὰ μελετηθῇ καὶ ἐξαρθῇ ἡ προσφορά τῶν προσφγγόντων εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας ».

Ἡ πρωτοβουλία αὕτη εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας ἐξ-άρσεως καὶ θὰ πρέπει νὰ τύχῃ ἰδιαίτερας ὑποστηρίξεως ὑπὸ πάντων τῶν ἀρμοδίων. Αἱ διὰ πλείστους Ἑλλήνας ἀπολεσθεῖσαι πατρίδες τῆς Ἀνατολῆς θὰ παραμένουν ἔσασι εἰς τὴν σκέψιν των ὡς αἱ ἐστία τῶν ὠραιότερων βιωμάτων, ἀλλὰ καὶ ὡς τόποι καθαριασθέντες διὰ τῆς δράσεως πλήθους μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, Ἁγίων, Μαρτύρων, Νεομαρτύρων καὶ χιλιάδων Κληρικῶν.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν τελετῶν τούτων δὲν θὰ πρέπει νὰ παραλειφθῇ καὶ ἡ μέριμνα πρὸς συστηματικὴν μελέτην, συγκέντρωσιν καὶ προβολὴν πάντων τῶν στοιχείων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὸν ὄλον, τὸν ὅποιον ἐπαιξαν αἱ φάλαγγες τῶν Μικρασιατῶν κληρικῶν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπὶ ὀλοκλήρους ἑκατονταετίας.

Ἡ καταπολέμησις τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς καταθλίψεως.

Τὸ Α' Πανελλήμιον Συνέδριον Ψυχιατρικῆς, ὅπερ διωργανώθη ἀξιεπαίνως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Νευρολογικῆς καὶ Ψυχιατρικῆς Ἑταιρείας ἡσχολήθη περὶ τὸ σπουδαιότατον θέμα τῶν ποικίλων μελαγχολιῶν καὶ καταθλίψεων, αἱ ὁποῖαι μαστίζουσιν πλείστους ἀνθρώπους τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι αἱ ὑπὸ διατρεπῶν νευρολόγων καὶ ψυχιάτρων γενόμεναι εἰσηγήσεις καὶ συζητήσεις ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ διεφώτισαν πλείστας πτυχὰς τοῦ θέματος ἐξ ἐπόψεως ψυχοφυσιολογίας, ἠλεκτρογκεφαλογραφίας, νευροφυσιολογίας, βιολογίας, νευροχημείας, ψυχοφαρμακολογίας κ.λ.π.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ παραβῇ καὶ ἡ τεραστία συμβολὴ τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς βιοθεωρίας εἰς τὴν οὐσιαστικὴν καταπολέ-

μησιν τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς καταθλίψεως. Βεβαίως καὶ ὁ Χριστιανὸς αἰσθάνεται συγχάρις μίαν λεπτὴν μελαγχολίαν, ἣτις ἀπορρέει ἐκ τοῦ κατὰ Θεὸν πένθους, ἐκ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀνικανοποιήτου. Ἄλλ' ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς οὐδέποτε φθάνει εἰς τὴν βαρεῖαν μελαγχολίαν ἢ εἰς τὴν κατάθλιψιν, διότι ζῆ ὡς λυπούμενος, ἀεὶ δὲ χαίρων». Ἡ διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ συμφιλίωσις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Οὐράνιον Πατέρα, ἡ διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, ἡ διὰ τοῦ Χριστιανικοῦ βίου ἀποτίναξις ἐκ τῆς ψυχῆς τῆς νάρκης καὶ τῆς σκωρίας τῆς ἀκαθάρατον ζωῆς, ἀποτοξίνωσις τοῦ ψυχοσωματικοῦ ὄργανισμοῦ ἐκ τῶν τοξινῶν καὶ τῶν δηλητηρίων τῆς ἁμαρτίας, τὸ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν δημιουργου-μενον αἶσθημα ἀσφαλείας — πάντα ταῦτα εἶναι σπουδαιότατοι συντελεστοὶ θετικῆς καὶ ρεαλιστικῆς καταπολεμήσεως τῆς μελαγχολίας καὶ καταθλίψεως. Αἱ ἀλήθειαι αὗται θὰ ἔπρεπε κατ' ἐξοχὴν νὰ διακηρυχθοῦν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν διὰ τοῦ Α' Πανελληνίου Συνεδρίου Ψυχιατρικῆς, ἣτις δέον νὰ εὐρίσκεται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν πρὸς τὸ πνευματικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

Πολύτιμος ὁδηγός.

Ὁ ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Λίνου Πολίτη συγγραφεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ « Γενικοῦ Συμβουλίου Βιβλιοθηκῶν Ἑλλάδος » ἐκδοθεὶς « Ὁδηγὸς καταλόγου χειρογράφων » ἀποτελεῖ σπουδαιότατην συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀξιοποιήσεως καὶ προβολῆς τῶν κειμηλίων τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς, μετὰ τῶν ὁποίων σημαντικὴν θέσιν κατέχουν καὶ τὰ χειρόγραφα.

Ὡς ὀρθῶς σημειοῖ ὁ κ. Πολίτης ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ ἔργου του, « χειρόγραφα συναντῶμεν συχνὰ καὶ εἰς δυσπροσίτους συλλογὰς ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ εἰς ἀπομεμακρυσμένα μοναστήρια, εἴτε τοποθετημένα μὲ κάποιαν φροντίδα μαζὶ μὲ τὰ ἔντυπα τῆς μικρᾶς συλλογῆς, εἴτε λησμονημένα εἰς κάποιαν ὑγρὰν καὶ σκοτεινὴν γωνίαν... Κάθε χειρόγραφον εἶναι, εἰς τὴν αὐστηρὰν τῆς λέξεως σημασίαν, μοναδικόν, καὶ πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὄχι μόνον νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν τυχόν κίνδυνον τῆς φθορᾶς ἢ τῆς κλοπῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ καταστῇ ἡ ὑπαρξίς του γνωστὴ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐπιστημόνων ».

Ἀληθῶς! Πᾶς κληρικὸς ἢ μοναχός, πεφωτισμένος ἐκπαιδευτικὸς, ἀρχαιολογικὸς ὑπάλληλος καὶ ἀναδιφητῆς τῆς τοπικῆς ἱστορίας πρέπει νὰ συντελέσῃ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν συλλογὴν, κατάταξιν, καταλογογράφησιν καὶ προβολὴν τῶν χειρογράφων τούτων, πλείστα τῶν ὁποίων εἶναι ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Ἀκριβῶς εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔργον πολύτιμος ὁδηγός εἶναι τὸ λίαν ἀξιεπαίνων βιβλίον τοῦ Καθηγητοῦ κ. Πολίτη.

« Πύλαι Ἄβου οὐ κατισχύσουσι »

Κατὰ πληροφωρίας τοῦ ἐξωτερικοῦ τύπου, ἐντὸς τῶν τελευταίων μηνῶν ἀνεβίωσαν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν οἱ διωγμοὶ ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ιερά Σύνοδος

'Υπό τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου ἐξεδόθη ἡ κατωτέρω 'Εγκύκλιος:

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. { Πρωτ. 267 / Διεκπ. 101 } 'Αθήνησι τῆ 30-1-1962

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1186

Πρὸς
Τοὺς Σεβασμιωτάτους 'Ιεράρχας
τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος

'Η Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης 'Ιεροσολύμων κ.κ. Βενέδικτος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1526 / 7 / 20-1-1962 Πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Γράμματος ἐγνώρισεν ἡμῖν τὴν καθαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος καὶ τὴν ἐπιναφορὰν αὐτῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν τῶν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ 'Ιεροσολύμων ὑπηρετούντων ἀδελφῶν τῆς 'Αγιοταφικῆς ἀδελφότητος 'Ιερομονάχων Νεκταρίου (κατὰ κόσμον Νικολάου Χατζηανδρέου), καὶ Χρυσοστόμου (κατὰ κόσμον Στυλιανοῦ Καλαμαρά), τῶν Διακόνων Τιμοθέου (κατὰ κόσμον Κωνσταντίνου Χατζηνικολάου), Δαμιανοῦ (κατὰ κόσμον Δημητρίου Χουσᾶ), Θεοκλήτου (κατὰ κόσμον Θεοδόρου Βλαχάκη), Φιλοθέου (κατὰ κόσμον Γεωργίου Παντελέγγου), Εἰρηνάχου (κατὰ κόσμον Χρήστου Παντελέγγου), Λουκά (κατὰ κόσμον Λουκά Σκορδίλη) Κελαδίου (κατὰ κόσμον 'Ορέστου 'Αναγνωστάκη), Δομντηροῦ (κατὰ κόσμον Δημητρίου Μαρτίνου), ὡς καὶ τοῦ Μοναχοῦ Παντελεήμονος (κατὰ κόσμον 'Αθανασίου Τρούσα).

Συνολικῆ διαγιγνώμη καὶ ἀποφάσει, προσηλωθέντα ἡμᾶς, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν ἐν τῇ θεοσώστῳ ἡμῶν ἐπαρχίᾳ ἐμφανισθῆ τις ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐξονομασθέντων καθηγημένων κληρικῶν τῆς 'Αγιοτάτης 'Εκκλησίας 'Ιεροσολύμων, μὴ ἐπιτρέψητε αὐτῷ οὐδὲν ποτε ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν.

- † 'Ο Μαντινείας καὶ Κονουρίας Γερμανός, Προεδρεύων.
- † 'Ο Κορωθίας Προκόπιος.
- † 'Ο 'Ηλείας 'Ερμανός.
- † 'Ο Φωκίδος 'Αθανάσιος.
- † 'Ο Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κύριλλος.
- † 'Ο Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός.
- † 'Ο Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κορίνθης Χριστοφόρος.
- † 'Ο Κίτρους Βασιλάβας.

'Ο 'Αρχιγραμματεὺς

'Αρχιμ. Θεόκλητος Φιλιππαῖος

κλησίας Ρωσίας. Αἱ σοβιετικαὶ κομμουνιστικαὶ ἀρχαὶ ἐκλείσαν, κατὰ τὰ ἴδια πάντοτε πληροφωρίας, περὶ τοὺς 500 ναοὺς καὶ 27 μοναστήρια, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς περίφημον ἱστορικῆν Λαύραν τοῦ Κιέβου. Ὡς γνωστόν, ἐνωρίτερον ἐκλείσαν τρία ἐκ τῶν ὀκτὼ μεταπολεμικῶν Σεμιναρίων. 'Επίσης ὑπάρχον πληροφωρία, ὅτι αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ καλοῦν ἐπίσης ἱερεῖς εἰς τὰ γραφεῖα των, ὅπου τοὺς ἀφαιροῦν τὰς ἀδείας τοῦ ἱεροουργεῖν. Ἄν δὲ ὁ ἱερεὺς ἱεροουργῆσιν κοτόπιν τῆς ἀφαιρέσεως τῆς εἰρημένης ἀδείας, κατηγορεῖται διὰ παράβασιν τῶν σοβιετικῶν νόμων καὶ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν.

'Ο ἀγὼν κατὰ τῆς 'Εκκλησίας δὲν εἶναι μόνον ἰδεολογικός, ἀλλὰ καὶ διοικητικός. Οἱ κομμουνισταὶ χαρακτηρίζουν τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις ὡς «ἐπιβίωσιν τοῦ καπιταλισμοῦ», ὁ δὲ σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς Χρυστόσφ ὑπεγράμμεν εἰς τὸ 22 συνέδριον

'Αποστολικῆ Διακονία. Τὴν 10 'Ιανουαρίου ἐ. ἐ. ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων τῆς ΙΕ' Σειρᾶς τοῦ ἐν τῇ 'Ι. Μονῇ Πεντέλης λειτουργούντος Πνευματικοῦ Φροντιστηρίου τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας. Ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ φοιτοῦν 27 κληρικοὶ προερχόμενοι ἐκ διαφόρων 'Ιερῶν Μητροπόλεων τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου. Ἐν τῷ ὡς ἄνω Φροντιστηρίῳ ἔχουσι φοιτήσῃ ἄχρι τοῦδε 441 Κληρικοὶ ἐκ πασῶν τῶν 'Ι. Μητροπόλεων τῆς 'Επικρατείας.

— Εἰς τὸ Φροντιστήριον Ὑποψηφίων Κατηχητῶν τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας ἐνεγράφησαν διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 215 φοιτητὰ καὶ φοιτήτρια πασῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, σπουδασταὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου. Ἡδη ἐτελείωσεν ἡ διδασκαλία τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων τοῦ ἐν λόγῳ Φροντιστηρίου καὶ ἤρχισαν αἱ καθ' ὁμάδας πρακτικαὶ ἀσκήσεις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἐιδίκων περὶ τὸ Κατηχητικὸν ἔργον Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν.

— Ἀποφάσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας ἀπεστάλη καὶ ἐφέτος τὸ 'Εκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1962 μετὰ καλλιτεχνικοῦ πλαστικοῦ καλύμματος εἰς ἀπαντας τοὺς Προκαθημένους καὶ Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῶν Πατριαρχείων καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων 'Εκκλησιῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς Ἐλλογιμωτάτους Καθηγητὰς ἀπασῶν τῶν τε ἡμετέρων καὶ ξένων Ὁρθόδοξων Θεολογικῶν Σχολῶν.

— Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, τὸ 'Εκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1962 ἀπεστάλη καὶ πάλιν δωρεὰν πρὸς τοὺς φοιτητὰς Γ' καὶ Δ' ἔτους τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ πρὸς τοὺς τελειοφοίτους τῶν Ἀνωτέρων 'Εκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων καὶ τῶν ἱερατικῶν Σχολῶν τῆς Χώρας πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως, ὡς ἀναφέρει τὸ σχετικὸν ἐγγράφον, «οἱ μέλλοντες οἱ ἐργάται τῆς 'Εκκλησίας κατατοπισθοῦν πληρέστερον δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν χρήσει τυπικὴν διάταξιν τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς ἡμετέρας 'Εκκλησίας, πληροφωρηθοῦν δὲ ἀκολουθῶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν καὶ ὀργανώσιν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ὡς καὶ τῆς ἀνά τὴν οἰκουμένην Ὁρθόδοξου 'Εκκλησίας».

— Ἐπι τούτοις ὁ ἐπιτραπέζιος Ἡμεροδείκτης τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος μετὰ πλαστικῆς ἐπενδύσεως ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας πρὸς ἀπαντας τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς καὶ Βουλευτὰς τῆς Χώρας, ὡς εὐλογία τῆς 'Εκκλησίας ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.

— Ἰκανός, ἐπίσης, ἀριθμὸς ἐκ τῶν Ἡμεροδεικτῶν τοῖχου ἐχορηγήθη πρὸς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ λοιπὰ εὐαγγ' Ἰδρύματα τῆς χώρας.

— Ὑπὸ τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας ἐξεδόθη φυλλάδιον ἐκ σελ. 32 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ μεγάλη στιγμή τοῦ Γάμου», ἐν τῷ ὁποίῳ παρέχονται νοθεσίαι πρὸς τοὺς μελλονύμφους. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο προορίζεται, ὅπως χορηγῆται ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐλθῶσιν εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας γάμου.

— Ὡσαύτως ἐξεδόθη βιβλίον ἐκ σελ. 86, ὑπὸ τὸν τίτλον «Χριστιανικὴ Σκηνὴ» περιέχον ἐπτά μονόπρακτα ἔργα, χριστιανικοῦ περιεχομένου, ἅτινα δύναται νὰ χρησιμο-

τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ὅτι «εἰς τὸ παρὸν στάδιον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ διεξαγωγή ἐπισημοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν ἐπιβιώσεων τοῦ καπιταλισμοῦ». Ὁ σοβιετικὸς κομμουνισμὸς ἔθεσεν ὡς σκοπὸν του κατὰ τὸ 1957 τὴν τελείαν ἐκρίζωσιν τῆς θρησκείας εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν μέχρι τοῦ 1965.

Τῆς 'Εκκλησίας ὁμως τοῦ Χριστοῦ «πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσι».

ποιηθούν δι' εορτάς Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ἐτέρων, εορταστικῶν ἐκδηλώσεων. Τιμᾶται δρχ. 10.

— Πρὸς ἐξυτηρέτησιν τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου», τεῦχος εἰς μικρὸν σχῆμα μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξοφύλλου. Τιμᾶται δρχ. 2.

— Ἡ Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ὁ Δρόμος τῆς Ζωῆς», ἐξακολουθεῖ νὰ μεταδίδεται ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὥραν 16,45' μ. μ. διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος. Ἡ αὐτὴ ἐκπομπὴ ἀπὸ τῆς 21/12/61 ἤρχισεν μεταδιδόμενη καὶ ὑφ' ἀπάντων τῶν ἀνὰ τὴν Χώραν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἐκάστου Σαββάτου.

— Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἀρξαμένου ἔτους τὸ περιοδικὸν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» κυκλοφορεῖ εἰς σχῆμα μέγα, πλουσίως εἰκονογραφημένον καὶ με' ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ πλήρως προσηρμοσμένην εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας. Ἡ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ τούτου παραμένει ἡ αὐτὴ, ἦτοι δρχ. 30 ἐτησίως.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Τῇ Κυριακῇ 18ῃ Φεβρουαρίου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῶ πανηγυρικὴν Λειτουργίαν, συμπαραστατούμενος ὑπὸ 12 ἀρχιερέων ἐν μέσῳ τοῦ ἀσφυκτικῶς ὑπερπληρωσάντος τὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ κατακλύσαντος τὴν πρό τοῦ Ἱ. Ναοῦ πλατεῖαν εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, τὸ ὁποῖον περὶ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Μακαριωτάτου. Οὗτος ἐξ ἱερᾶς συγκινήσεως κατεχόμενος ἠὲ χαρίστησε τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν θερμὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἀπηύθυνε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καταλλήλους ὑποθήκας καὶ πατρικὰς συμβουλὰς. Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον, γενόμενος ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Φιλοθέης ἀναμένοντος πλήθους τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. Ἐνῶ δὲ ὁ Μακαριώτατος εἶχεν ἤδη ἀνέλθῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς τὰ ἐν τῷ μεταξὺ συρρεύσαντα ἔξωθι τοῦ Μεγάρου πλήθη προσέβαινον εἰς παντοίας ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς. Πρὸ τῶν πρωτοφανῶν τούτων ἐκδηλώσεων ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξῆλθε βαθύτατα συγκινημένος εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ Μεγάρου καὶ ἐχαίρετῃσε καὶ ἠύλογησε τὰ πλήθη.

— Τῇ 19ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀνταποδῶσας ἐπίσκεψιν τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Γρηγ. Κασιμάτη. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Μακαριώτατος ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ διαφόρων Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Τῇ 23ῃ Φεβρουαρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Καβάλαν, προκειμένου νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὸ ἐπὶ 40ετίαν καὶ πλέον πνευματικὸν του ποίμνιον. Τὴν Α. Μακαριώτατον ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν ἀερολιμένα τῆς πόλεως ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Νομάρχης κ. Μπαγλανέας, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Μούτσιος, ὁ Ἱερὸς Κλῆρος τῆς Μητροπόλεως, οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι καὶ πλή-

θος λαοῦ. Τιμὰς ἀπέδωσαν Τμήματα Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς.

Ἡ σχηματισθεῖσα πομπὴ κατηθύνθη εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως, ἔνθα εἶχεν τοποθετηθῆ μεγάλη ἀψὶς φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ἀκολουθῶς ἡ πομπή, διὰ τῆς ὁδοῦ Ὀμονοίας, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν διαφόρων Ὁργανώσεων μετὰ τῶν λαβάρων τῶν καὶ τὴν Φιλαρμονικὴν τοῦ Δήμου, κατηθύνθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Παύλου, ἔνθα ἐψάλλῃ πανηγυρικὴ δοξολογία, χοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βεροῖας καὶ Ναούσης κ. Καλλινίκου, Νευροκοπίου καὶ Ζιχνῶν κ. Ἀγαθαγγέλου, Δημητριάδος κ. Δαμασκηνοῦ, Μαρωνείας κ. Τιμοθέου, Δράμας κ. Φιλίππου, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Στυλιανοῦ, Ἐλασσῶνος κ. Ἰακώβου καὶ Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀμβροσίου, ὅστις καὶ προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον, με' σφριγῶδη καὶ πλήρη ἐξάρσεως λόγου διευμηνεύσας τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς, ἀναφερθεὶς εἰς τὸ ἐνδοξον παρελθὸν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ νέου Προκαθημένου.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς διήλθε ἡ ἱερὰ πομπή, εἶχον παραταχθῆ ἑκατέρωθεν αὐτῆς μαθηταὶ καὶ πρόσκοποι καὶ ὁ λαὸς τῆς πόλεως, ὅστις παντοτρόπως ἐξεδήλου τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν του ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ ποιμενάρχου του ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας ὁ Μακαριώτατος ἐδεξιῶθη τὸν Ἱ. Κλῆρον, τοὺς ἐπίσημους καὶ τὸν λαὸν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον.

Τῇ Κυριακῇ, 25ῃ Φεβρουαρίου ἐψάλλῃ ἀρχιερατικὸν συλλειτουργὸν εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸν Ναὸν Καβάλας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομου, συμπαραστατούμενου ὑπὸ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν Σεβ. Ἀρχιερέων. Ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ὁ Μακαριώτατος, ἐν καταφανεῖ συγκινήσει αὐτοῦ καὶ τῶν πνευματικῶν του τέκνων, ἀπηύθυνε ἀποχαιρετιστήριον ὀμιλίαν πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλῆρωμα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, δώσας πρὸς αὐτὸ πολυτίμους ὑποθήκας καὶ συμβουλὰς.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρετέθη ὑπὸ τοῦ Δήμου Καβάλας δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Αἱ λοιπαὶ τιμητικαὶ ἐκδηλώσεις πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Μακαριωτάτου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν πλήρης ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ εἰς μικρὸν σχῆμα (τσέπης) μετ' ἐρυθρῶν καὶ μαύρων γραμμάτων.

Σελίδες 64. Τιμᾶται δρχ. 2.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Είς υπόμνημά του σχετικῶς με τὴν εἰσοδὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ρωσίας εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας παρέχει τὰ ἐξῆς στατιστικὰ στοιχεῖα: Ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἔχει εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως 73 ἐπισκοπὰς, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν 4 Ἐξαρχίας (Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης), δύο Ἀρχιεπισκοπὰς (Βελγίου καὶ Καναδᾶ), δύο ἐπισκοπὰς (Νέας Ὑόρκης καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου), δύο ἀρχιερατικὰς ἐπιτροπείας (ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ), πέντε ἐκκλησιαστικὰς κοινότητες (εἰς Ἀργεντινὴν, Ἰαπωνίαν, Αὐστραλίαν, Οὐγγαρίαν, καὶ Ὀλλανδίαν) καὶ πέντε ἀντιπροσωπείας (εἰς Δαμασκόν, Ἀλεξάνδρειαν, Βηρυττόν, Σόφιαν καὶ Βελιγράδιον). Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Ρωσίας ἔχει 20.000 ἐνορίας, 40 μονὰς, 2 Θεολογικὰς Ἀκαδημίας καὶ 6 Σεμινάρια, 30.000 ἱερεῖς καὶ 73 Ἀρχιερεῖς.

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἠγήθη τῆς ρωσικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν προσφάτως συνελθούσαν εἰς Νέον Δελχὶ Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐδήλωσεν ἅμα τῇ ἐπίστροφῇ του εἰς Μόσχαν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀποτελοῦν συμβολὴν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης.

— Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἀφιερώνει εἰς τὸ τεῦχος τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου 25 σελίδας εἰς τὴν πανορθόδοξον Διάσκεψιν τῆς Ρόδου, δημοσιεύον τὸν κατάλογον τῶν μετασχόντων τῆς Διασκέψεως καὶ τῶν παρατηρῶν, τὸ μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου, τὸν χαιρετιστήριον λόγον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Νικοδήμου, τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Νικοδήμου, τὸν ὑπὸ τῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως ἐγκριθέντα κατάλογον θεμάτων τῆς μελλούσης προσυνόδου καὶ τὸ μήνυμα τῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας Βουλγαρίας «Τσερκόβεν Βέστνικ» ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τοῦ τῆς 2 Δεκεμβρίου 1961 βραχὺ κριτικὸν σημείωμα τοῦ ἱερομονάχου Σέργιου, ὑφηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Σόφιας, περὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Βασιλείου Ἰωαννίδου. Δέον νὰ ἀναγνωρισθῇ γράφει μεταξύ ἄλλων ὁ ὑφηγητὴς κ. Σέργιος, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Βασιλείου Ἰωαννίδου, γεγραμμένον με σαφῆναιαν καὶ ἀκριβείαν, ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως πολὺτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐπιστήμην τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἄν ληφθῇ δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὀρθόδοξος θεολογικὴ γραμματεία εἶναι συγκριτικῶς πτωχὴ εἰς εἰσαγωγικὰ ἔχειριδια, ἀξίζει τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ μεταφρασθῇ καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας εἰς τὰς ὀρθόδοξους χώρας, διὰ νὰ τύχῃ μεγαλυτέρας διαδόσεως εἰς τὰς ἐπὶ μέρους Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας».

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Παῦλος ἐπεσκέψθη τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Βουλγαρίας, ἀπὸ 19-24 Νοεμβρίου 1961. Ὁ Πατριάρχης Βουλγαρίας κ. Κύριλλος, προσφωνῶν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Παῦλον, εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἐξῆς: «Πᾶσα ἐξωτερικὴ ἐκδήλωσις ἐνότητος καὶ ἀγάπης μεταξύ τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν χαροποιεῖ τοὺς πιστοὺς. Καὶ ὅσον τυγχάνουν συχνότεραι αἱ ἐκδηλώσεις αὐταί, τόσοσιν μεγαλύτερα ἀποβαίνει ἡ χαρὰ μας. Μόλις πρὸ δύο μηνῶν συνήλθεν εἰς τὴν Ρόδον ἡ Πανορθόδοξος Διάσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος δι' ἀντιπροσώπων των σχεδὸν ὅλοι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Εἰς τὴν Διάσκεψιν αὐτὴν ἐξητάσθησαν σπουδαῖα ζητήματα διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀνθησιν τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας, διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ἐδραῖωσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς ἱστορικῆν ζωὴν».

— Ἡ πρὸ διετίας διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς βουλγαρικῆς μεταφράσεως τῆς Βίβλου τοῦ 1925 ἐργάζεται συστηματικῶς διὰ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρασ τὸ εἰς αὐτὴν ἀνατεθὲν ὑπεύθυνον καὶ δυσχερὲς ἔργον. Πιστεύεται ὅτι μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ ἔχουν ἀναθεωρηθῇ ἡ Πεντάτευχος καὶ τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια. Ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τῆς Βίβλου θὰ διαρκῆσῃ μίαν ἐξαετίαν περίπου.

— Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος ἀπένευμεν εἰς τὸν Μητροπολίτην Βάρνας κ. Ἰωσήφ τὸ παράσημον τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἀ' τάξεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» Νόμου 2200/1940 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ τε κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι κενὴν θέσιν ἐφημερίου τοῦ ἐν Μαρκοπούλῳ Μεσογαίας Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ὄψιν ἄνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ πρὸς ἀνακλήρουσιν των ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1962.

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἰάκωβος

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σχολαρίου Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας σχετικῆν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑποψηφίῳ πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονίχῃ τῇ 27ῃ Ἰανουαρίου 1962

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεῆμων

Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Ἑλικῆς τακτικοῦ Ἐφημερίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλωμεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακλήρουσιν τῶν ὑποψηφίων.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1962

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Γεώργιος

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ μεταγενεστέρων Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακλήρουσιν ὑπαψηφίῳ πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κάλφα, 2) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Καταράκτου, 3) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Συχαϊῶν, 4) Ἱ. Ναοῦ Ταξιαρχῶν Πλατάνου, 5) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ριόλου, 6) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Φλώκα, 7) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Μπούγα, 8) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς Κριθαρακίων, 9) Ἱ. Ναοῦ Ταξιαρχῶν Κομπερίου καὶ 10) Ἱ. Ναοῦ Γεν. Θεοτόκου Καλετζίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας προκηρύξεως ἐν τῷ Δελτίῳ «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων των.

Ἐν Πάτραις τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1962

† Ὁ Πατρῶν Κωνσταντῖνος

Ἱερά Μητρόπολις Μαρωσίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀρσακείου, ἵνα ὑποβάλωσι ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, τὰ ὑπὸ τοῦ

νόμου όριζόμενα δικαιολογητικά, προκειμένου να προβώμεν εις την ανάκληξιν του ύποψηφίου.

Έν Κομοτινή τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 1962.

† 'Ο Μαρωνείας Τιμόθεος

Ίερά Ἐπισκοπή Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 46 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν χηρεύουσα θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἑνορίας Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Δοξαρώ Μυλ/μου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου όριζόμενα δικαιολογητικά τῶν προσόντων αὐτῶν προκειμένου νὰ προβώμεν εἰς τὴν ἀνάκληξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων διὰ τὴν ὡς ἄνω Ἑνορίαν.

Έν Ρεθύμνη τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1962

† 'Ο Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου Ἀθανάσιος

Ίερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Χηρευούσης τῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Μελιταίας προσκαλοῦνται οἱ βουλούμενοι νὰ καταλάβωσιν ταύτην καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Β. Ν. 2200/40 περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 807/1945, όριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/40 προβλεπόμενα πιστοποιητικά μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Έν Λαμία τῇ 16ῃ Φεβρουαρίου 1962

† 'Ο Φθιώτιδος Δαμασκηνός

Ίερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 καὶ 47 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβωσιν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ταξιαρχῶν Κουρὶ Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικῆς αἰτήσιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβώμεν εἰς τὴν ἀνάκληξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

Έν Θεσσαλονίκη τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1962

† 'Ο Θεσσαλονίκης Παντελεήμων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Κλήσις κατηγορουμένου

Πρὸς τὸν Ἱεροδιάκονον
Εὐθύμιον Κουλουμπῆν
ἀδελφὸν τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁμπλοῦ Πατρῶν
ἀγνώστου διαμονῆς.

Καλεῖσαι ὅπως ἐφανεύθη ἐνώπιον ἡμῶν τὴν 1ην Μαρτίου ἑ. ἑ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην π. μ., ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, διὰ τὰ ὅποια ἐνεργοῦνται ἐνορκιοὶ ἀνακρίσεις κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19β/14/2507/5-9-61 ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν.

Έν Πάτραις τῇ 22ῃ Ἰανουαρίου 1961

'Ο Ἀνακριτῆς
Α. Τερζῆς

'Ο Γραμματεὺς
Α. Γιῶντσας

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

'Ηλία Δ. Μαστρογιαννοπούλου, Ἄρχιμανδρίτου, Προσανατολισμοί. Ἀδελφότης Θεολόγων ἡ «Ζωή» Σελ. 168.

'Αρχιμ. Ἀθανασίου Ι. Βασιλοπούλου, Ἐφημερίου Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Στεφάνου Παρισίων, Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά... Πανηγυρικός λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν Παρισίοις τὴν 25ην Μαρτίου 1960. Ἀθήνα, 1961. Σελ. 20.

Δεκαετηρίς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπὸστολος Βαρνάβας» 1949-1959. Λευκωσία Κύπρου. Σελ. 94.

'Ακολουθία τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, τῆς ἐν τῷ Ἱερῷ Προσκυνηματί Ἐκατονταπυλῆιας Πάρου ἀσκησάσης. Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἄρχιμ. Ἰακώβου Δ. Μαλλιαροῦ. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Γιαμούρη. Ἀθήνα 1961. Σελ. 32.

'Αρχιμ. Ἰακώβου Δ. Μαλλιαροῦ, Ὁ Ἁγιος Νεομάρτυς Πολύδωρος, οὗ ἡ Ἁγία Κάρα ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Πλάκας, τεθησαύρηται. Ἱστορία-Βίος καὶ μαρτύριον— Ἀκολουθία— Εἰκόνα— Εἰκόνες. Ἐκδοσις Φιλοπροόδου Συλλόγου «Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη» Πλάκας Σελ. 48.

'Αρχιμ. Χρυσοστόμου Δεληγιαννοπούλου, Ἱεροκήρυκος Ἀργοῦδος, Ἡ Ἐκκλησία Ἀργους καὶ Ναυπλίας. Ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι σήμερον. Τεύχος Β'. (Αἱ Ἱεραὶ Μοναί). Ἐκδοσις Χριστιανικῆς Ἑστίας Ἀργους, 1961. Σελ. 112.

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† 'Ο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† 'Ο Νικολάου καὶ Πρεβέξης ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

† 'Ο Σισανίου καὶ Σιατιστῆς ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ναῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν:

Δρχ. 50, 75, 100 ἐτησίως.

Λοιπῶν Ναῶν Ἐπικρατείας: Δρχ. 30 ἐτησίως.

Ἐξωτερικοῦ: δολλάρια 3.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θεοδοσίου Σπεράντσα, Χρυσόσταμος ὁ Βος.

Τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου πρωθιεράρχου.

'Ο ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

Τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐνθρόνισιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

'Η διαβεβαίωσις καὶ ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως.

'Η ὑπὸ τὴνπροεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πανηγυρικὴ συνεδρία τῆς Ἱεράς Συνόδου.

'Αρχιμ. Ἰωακώβου Μαλλιαροῦ, Ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν ἐν Νάξῳ.

Παρατηρήσεων Στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Προκηρύξεις ἐκλογῆς Ἱερέων.

Βιβλιογραφία.